Midnattsropet

Nummer 4-5 • 1982 • Årgång 23 • Pris 6:50

Maranata - Du, vår Herre, kom!

MÖT MÄNNISKOR SOM MÖTT JESUS

TORGET
Bilaga i detta nummer
sid 11-18

FÖRÄNDRAD RADIKALT!

Kerstin Fredriksson berättar om sin frälsningsupplevelse

Intervju:
ULLA NÄSHOLM
Foto:
MATS EMANUELSSON

Kerstin Fredriksson blev frälst eller rättare sagt fick sin gudskontakt förnyad genom ett nytt möte med Jesus Kristus — sommaren 1978 på ett tältmöte i Stockholm.

Hon är uppväxt i ett hem med troende föräldrar och blev också själv frälst i ganska unga år. Genom olika omständigheter hamnade hon sedan utanför den kristna gemenskapen.

Kerstin är en ensamstående mamma med en tonårig dotter — Kajsa, som nu hunnit bli femton år.

När Kajsa var tre år skildes Kerstin och hennes man och sedan dess har Kerstin slitits mellan förvärvslivet och uppgiften att ta hand om Kajsa. Det blev en konflikt och under perioder fick Kerstin göra avkall på en del av arbetet och försöka få halv- eller deltid för att kunna vara mera tillsammans med sin dotter.

— Jag levde med konstant dåligt samvete eftersom jag hade så lite tid att själv ta hand om Kajsa som lämnades på daghem som liten och sedan fick klara sig utan mig väldigt mycket sedan hon börjat skolan.

— Även om det fanns en barnflicka hemma som tog hand om henne så var det inte riktigt samma sak och även om hon ofta sågs till av vänner eller släkt så kändes det ändå inte riktigt.

Min mamma var alltid hemma. Hon fanns där hela tiden. Oftast pappa också eftersom han arbetar som konstnär och jobbar mycket hemma.

Skolsituationen

— Konstigt nog var det skolsituationen för Kajsa som gjorde att jag kom tillbaka till Gud.

Det låter ju lite ovanligt kanske att Kerstin blev frälst därför att hennes dotter hade en svår skolsituation. Hon fortsätter:

— Vi bodde i Falun och där hade Kajsa det väldigt jobbigt i skolan. Under ett sommarlov hos min syster och svåger som bodde i Horndal bestämde vi att Kajsa skulle stanna där och gå i skolan. Det var en liten plats och en trevlig skola.

— Jag åkte emellan, men fick så småningom lägenhet och arbete och flyttade dit.

— Tiden i Horndal var på något sätt en parentes. Vi flyttade dit för Kajsas skolgång, men genom det uppbrottet leddes vi tillbaka till frälsningen. Inte bara jag utan också min syster och svåger.

Där bodde de några år och levde väl som folk i allmänhet. Ett ganska borgerligt och inrutat liv...

Men det Kerstin och hennes syster hade upplevt av Gud började göra sig påmint. Det fanns liksom där i botten och började oroa och distrahera. Det var främst genom en levande kristen som på olika sätt försökte att vinna dem för Jesus.

— Det var en sån där enkel brinnande kristen som alltid hade ett vittnesbörd till människorna i sin omgivning. Ibland kom han också till vårdhemmet där jag arbetade och hälsade på patienterna för att läsa bibeln eller sjunga några andliga sånger och spela dragspel.

— Han inbjöd oss ofta till möten och någon gång gick vi med. Det var något som väcktes till liv och jag tänkte på maranatamöten där jag varit med förut.

Maranataskivor

Tankarna gick tillbaka till den tiden och längtan efter frälsning växte sig allt starkare.

Det var liksom en process där hon steg för steg kom närmare beslutet att bli en Jesu efterföljare.

— Jag spelade maranataskivor om kvällarna och ibland också på arbetet.

Eftersom Kerstins föräldrar var frälsta och hade gripits av maranataväckelsen redan på 60-talet fanns det ju anknytningspunkter till Maranata. Bland annat läste Kerstin tidningen Midnattsropet.

— Nästan under hela tiden hade jag den och det jag förstås läste om med största intresset var Pilgrimsskolan. Det hade varit underbart om Kajsa kunnat gå där, tänkte jag.

Men i skolan i Horndal gick det bra och Kajsa trivdes. Men Kerstin blev mer och mer orolig och rastlös.

— Min syster och jag pratade om att åka på tältmöte till Stockholm. Men det ville inte min svåger. Inte den helgen...

— Jag blev sur och avreagerade mig genom att storstäda och slamrade och stökade högljutt och argt. Nog kunde jag väl

Idyllen var fulländad utåt sett. Det handlar om Kerstin Fredriksson som för c:a fyra år sedan levde i det lilla dalasamhället Horndal. "Social trygghet... ja, ett ganska borgerligt och inrutat liv", berättar hon här för Ulla Näsholm. Men minnen från det troende föräldrahemmet och en tidig, ungdomlig frälsningsupplevelse plus oro för dottern Kajsas skolsituation skavde, oroade och slutade i ett tältmöte i Stockholm där Kerstin tillsammans med sin syster Britta fick uppleva ett möte med Jesus till frälsning.

åka ensam men det ville jag inte riktigt.

— Britta kom upp och undrade varför jag verkade vara på så dåligt humör.

Tältmöte

Hur det nu var bestämde de sig för att åka och vi kom fram till Norra Latin där mötet var.

Den första som rusade fram till förbön var Britta.

— Jag som inte hade en aning om att hon längtade tillbaka till frälsning. Det var ju sånt man inte talade med varandra om.

— Ja, det var verkligen en överraskning. Men jag blev glad och följde också med fram till bönetältet.

— För mig blev det inte en sån där väldig känsloupplevelse, men jag kände att det var något nytt som föddes på ett ganska stillsamt sätt.

Det handlade mera om ett viljebeslut och en ny livsinriktning än att bygga på känsloupplevelser.

När Kerstin kom hem vittnade hon för arbetskamrater och andra om att hon blivit frälst. På vårdhemmet blev föreståndarinnan glad — hon var själv troende.

Frälsningsupplevelsen förändrade tillvaron radikalt. Ganska snart flyttade Kerstin och Kajsa till Humlegården, Latorp och Kjell och Britta kom till Blommenhof i Nyköping först och sedan till Humlegården där de nu bor.

Bageriarbete

Där har också Kerstin bott till för några månader sedan. Eller rättare sagt hon bor där fortfarande men är nu i Malmö för att hjälpa till i storfamiljens bageri en tid.

— Som yrkesarbetande ute i samhället hade jag ju ingen fritid, fortsätter Kerstin. Jag vet inte om jag tyckte att jag fick mera tid för Kajsa när jag flyttade in i storfamiljen. Nästan tvärtom. Det är ju så mycket arbete, men det är klart hon är ju inte ensam nu på samma sätt.

— Det är ju hela tiden fråga om ett val och det är klart att det är meningsfullt att arbeta när man gör det för storfamiljen.

Praktisk skola

Och Kajsa finner sig väl tillrätta. Hon hjälper till med barnen i familjerna på Humlegården. Pilgrimsskolan är ju en praktisk skola där en viktig del är arbete och social träning.

Dessutom är hon också med i mötena, nu på ett mera aktivt sätt sedan hon tillsammans med många ungdomar i Pilgrimsskolan i Latorp fått ett överväldigande möte med Jesus Kristus.

Så för Kajsas del betydde uppbrottet också frälsning och ett nytt liv. Hon var ju den indirekta, ja, varför inte kalla det den direkta orsaken till att Kerstin började söka sig tillbaka till Gud.

— För ungdomarnas skull är det helt nödvändigt med att vi bryter upp. Det blir först och främst ett skydd men också en fostran för dem för att vara med i gemenskapen.

Kerstin blir ivrig och angelägen att visa på hur viktigt det är med Pilgrimsskolan — både för ungdomar och vuxna. Hon har ju själv sett hur det fungerar...

Helt utan problem är väl inte livet i storfamiljen. Men det vore ju konstigt. Kerstin fortsätter:

— Även i storfamiljen kan man ibland känna sig lite utlämnad när man är ensam och bara har *ett* barn. Det kan bli jobbigt — man blir inte räknad som familj i den situationen, tycker jag.

Närmare naturen

När Kerstin talar om sitt föräldrahem, hur man levde jordnära och praktiskt; fick hjälpa till med många sysslor låter det för mig som en idyll. Den kanske inte riktigt vi lever i, men nog önskar vi att komma närmare naturen och kunna lära oss att ta vara på det som finns där på ett riktigt sätt. Och visst har vi kommit en bit på väg.

Kerstin kan och vet väldigt mycket om växter, stenar, olika svampar, etc. Sånt som hon lärde en del om som barn. Nu förmedlar hon det till Pilgrimsskolans barn där Kajsa nu också går.

Med sin bohemiska läggning och konstnärliga sinne har det inte varit särskilt svårt att finna sig tillrätta hos maranatafolket.

— Men visst tänker man ibland att det skulle vara skönt att bo för sig själv. Jag är ju van att klara mig själv, fatta egna beslut och handla därefter. Det kan bli svårt när man är så många som lever på samma ställe och ska komma överens om det som ska göras.

Kerstin är inte den som gömmer sig bakom religiösa fraser och ord. Det handlar mera om ett praktiskt handlande i vardagen som får tala om vad hon menar med gemenskapen och hur hon genom sin tjänst tar del i storfamiljens liv.

Men hon stryker under en sak. Allvarligt och nästan inträngande poängterar hon:

— Storfamiljen är helt enkelt ett *måste* för att man ska bli bevarad. Först och främst är den viktig för våra ungdomar och förstås för de nyfrälsta så att det finns ett hem där de kan få vård och undervisning.

— Det finns faktiskt ingen sån gemenskap någon annanstans. Och det handlar om frälsning....

Tältmöten och

PINGST-KONFERENS

i Sveaparken

Örebro 25 — 31 maj

Väckelsemöten varje kväll 19.30
Pingstafton 16.00 o. 19.00
Pingstdagen
Annandagen **11.00, 15.00 o. 19.00**

Vittnen från hela landet deltar. Välkommen!

För logi ring: 019/964 72 eller skriv till Maranataförsamlingen, Humlegården, Latorp, 710 15 Vintrosa.

Tältmöten och

MIDSOMMAR-KONFERENS

på Norra Latins skolgård

i Stockholm 12 — 27 juni

Väckelsemöten varje kväll 19.30
Midsommarafton 16.00 o. 19.30
Midsommard.
Sönd. 27 juni **11.00, 15.00 o. 19.00**

Vittnen från hela landet deltar. Välkommen!

För logi ring: 08/23 52 30 eller skriv till Maranataförsamlingen, Box 344, 101 24 Stockholm

ARNE IMSEN:

Lämna de politiska barrikaderna!

Det är valår i år. Röstfiskarna är redan i full gång med att bearbeta väljarna. Hur skall en kristen som känner ansvar för sitt folk och land agera? Midnattsropet har alltid visat på evangelium och väckelsens betydelse. I Midnattsropet nr 7 1973 skrev Arne Imsen om Kristet Samhällsansvar.

Att det andliga klimatet i Sverige är oroväckande står numera klart. Och det är oroväckande i så hög grad att vi måste åtgärda det.

I det läget träder besserwissermänniskorna fram och säger: låt oss inte längre vara avskilda från världen, utan låt oss, med kristna synpunkter göra vad vi kan för att slå nya broar. Med vår kraft och våra synpunkter kommer samhällets ruttenhet att förminskas och kristna tankar får möjlighet att sätta sin prägel på staten.

Så lyder dagens kristet-politiska evangelium. Man tycks inte se någon konfrontation mellan Lammets kristendom och politiken. Man har en vision om att det finns olika vägar att frambära evangeliet på och att de politiskt aktiva kristna har hittat en framkomlig väg.

Det är ingen evangelisk skatt man funnit när man talar om ett politiskt engagemang. Hela evangeliets idéstruktur motsäger ett dylikt engagemang. Att dra politiska växlar på kristendomen är en negation. Det är att dra ned gudomliga fakta till ett lägre plan, än de rätteligen hör hemma.

Det är kanske svårt att säga en bestämd dag, när kristna ledare började tala om ett kristet politiskt engagemang.

Desto lättare är det att konstatera, hur dogmen om kristen politik till dags dato blivit en kär vän för ledande kristna och kristna redaktörer.

Det vittnar om den typiska vågrörelsen: att en dogm snabbt sprids bland näraliggande fraktioner. Och till yttermera visso: att det inte är någon allmän nyforskning som leder fram till dylika dogmer, utan att det rör sig om ömsesidig påverkan.

Nu är kristna politiker ingenting nytt i det här landet. De har länge varit verksamma både i riksdagen och kommunerna. Under en och samma tid har en andlig utarmning av oerhörda proportioner ägt rum.

Vad som skett är att det kristet-politiska intresset fått en ännu konkretare utformning i ett politiskt parti. Det finns ingen biblisk anledning och ej heller någon historisk, att fästa några förhoppningar till denna konkretion.

□ □ □

Däremot kan man tänka sig att kristna krafter användes på ett slagfält, där aldrig några bibliska segrar någonsin är vunna. Under samma tid förblir det slagfält, där Jesus väntar för att dirigera sina evangelister och förkunnare, anmärkningsvärt öde.

Det är av yttersta vikt att ha klart för sig att Jesus inte kämpar på den politiska barrikaden.

Jesus vill ha bönekristna och andekristna. Några andra kristna är Han inte intresserad av.

Han verkar i Guds församlingar på jorden i de lokala församlingarna. De är Guds fästen på jorden, där den andliga elden stiger mot skyn: Gud tronar på Israels lovsånger. De lovsångerna kan få Honom att förlåta mycket av yttervärldens dårskap.

På den politiska vägen rycker inga kristna upp det här landet ur dess andliga utarmning. Men Guds församlingar kan göra det: genom bön och förbön och genom att alltmer fyllas av Ande. Hundra andefyllda och osjälviska kristna skapar genast ett nytt läge. Vad skulle inte tusen kunna uträtta. Det är så vi måste räkna. Inte i politiska proportioner.

Världen har alltid varit andligt utarmad. Men Guds församlingar har inte alltid varit det. Det drar kalla vindar bland svensk kristenhet idag. Vindskydden är murkna. Muren vacklar. Men det är inte ett problem som man löser genom att bygga politiska plattformar och skaka fram politiska skjutjärnssoldater.

En fallen, ljum svensk kristenhet, får därför finna sig i att ta ansvaret för de senare årens allt snabbare sekulariseringsprocess. Istället för att ty sig till och hämta kraft vid de andliga klipporna, har man skjutit ut skeppen för att ta sig en nyfiken titt på världens hamnar. Men havet har ett bråddjup och kom ihåg; havets vän är stormen.

□ □ □

Men ära vare Gud, vi ser hur Jesus åter och åter går utanför institutionerna, och söker upp människor som ännu inte hunnit avancera till institutionsplanet och blivit inventarier i Guds rike, utan är öppna, famlande och svaga i egen kraft.

Midnattsropet

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08 / 23 52 30

Utkommer med 12 nr om året
Ansvarig utgivare: Arne Imsen

Prenumerationspriset är Helår 60:-, Halvår 32:-, Lösnummer 4:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", d v s prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk e t c .

Tryck: Pilgrims Tryck, Bromma 1982

Ett nytt liv

Det finns bara en som kan frälsa dig, och det är den uppståndne och levande Kristus, som sade: "Jag är vägen... ingen kommer till Fadern utom genom mig", Joh. 14:6.

"Jag", Jesus Kristus. Det finns ingen annan väg. Ingen religion, ingen moral, inga gärningar eller annat kan frälsa oss. Jesus är den ende Frälsaren.

Jesus är VÄGEN, inte vägvisaren. Ingen kommer till Gud utom genom Jesus Kristus. Vägen till Gud går inte genom Moses eller någon av historiens religionsgrundare. Den går ej heller genom någon predikant, präst eller påve. Vill du låta Jesus frälsa dig?

"I ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta", Apg. 4:12.

□ □

Utan födelse kan det inte bli fråga om liv. Det naturliga eller fysiska livet börjar med födelsen. Så är det också med det andliga livet. Du måste därför födas på nytt. Jesus Kristus måste komma in i ditt hjärta. I det ögonblick som det sker blir det eviga livet en verklighet.

Kristendomen är inte en kall och formell tro. Kristendomen är Liv. Det är Guds liv i människans ande. Våra föräldrar gav oss det naturliga livet. Gud ger oss det andliga livet. Det fysiska livet är inte nog. Att födas en gång är att dö två gånger. Att födas två gånger är att dö bara en gång.

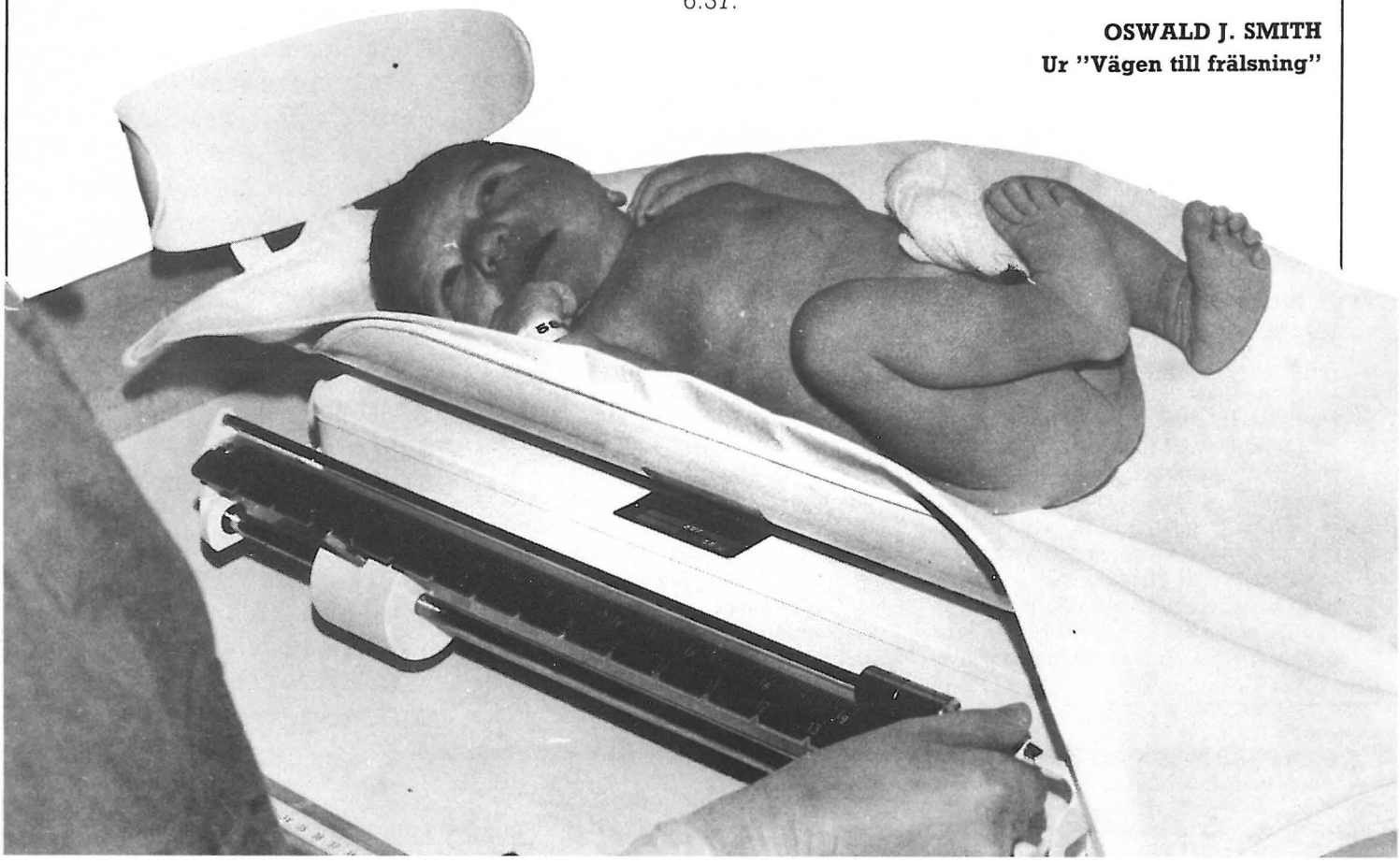
Endast genom den andliga födelsen blir Gud vår Far. "Ni har djävulen till er far", sa Jesus till fariséerna. Gud är visserligen allas Skapare men inte allas Far. Det finns inte ett "Guds universella faderskap" ej heller något som kan kallas "mänsklighetens universella broderskap". Vi är inte bröder, förrän vi har blivit födda in i en och samma familj, nämligen Guds familj. Inte förrän då är Gud vår Far.

□ □ □

När du blir född på nytt, sker en genomgripande förvandling i ditt liv. Då blir det sant vad aposteln Paulus säger att "om någon lever i gemenskap med Kristus, är han alltså en ny skapelse. Det gamla finns inte mer, något helt nytt har kommit till!" 2 Kor. 5:17. Utan denna förvandling är vårt liv inget verkligt Liv. Jesus Kristus måste komma in i vårt liv och vi i hans liv.

Hans egna ord är dessa: "Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut", Joh. 6:37.

OSWALD J. SMITH
Ur "Vägen till frälsning"

KÄRLEKENS REVOLUT
KÄRLEKENS RI
KÄRLEKENS

Människan har en otrolig förmåga att plottra bort sig i oväsentligheter och förstöra sina möjligheter till ett högre och bättre liv och därmed forcera gränserna och förpassa sig utanför frälsningens område.

Det finns ingenting mer förtvivlat än att möta människor som har ägt ett överflödande gudsliv men som förlorat detta och stelnat i religiös formalism. De har förvandlats till varnande saltstoder på Sodoms heder och förstelnats av den ande som är förhärskande i tiden. Just de människorna går omkring som bevis på den absolut starkaste förnekelse som existerar och är vanligtvis de största hindren till människors frälsning.

Jag vill bärå fram detta budskap på ett sånt sätt att det möjligen kan ge orientering för att du skall kunna hitta kontakten med den Gud som på ett eller annat sätt har kommit på avstånd för dig. Budskapet tarvar nerver och känslighet så att det inte får motsatt effekt. Vilka oerhörda instrument och redskap har Gud inte gett oss — det är nästan ohyggligt att han genom sin helige Ande låter oss träda in i andra människors liv och uppenbara hemligheter. Då är det viktigt att budskapet bärs fram så att det blir till frälsning och inte till fördömelse.

O, att du visste

Men det hjälper heller inte om den som ger budskapet gråter tills han upplöses i tårar om den som får budskapet inte tar emot det. Inte ens Mästarens bittra tårar som föll tunga till jorden efter tre och ett halvt års troget arbete i nationen Israel kunde rädda staden. Jesus grät, inte över ett personligt misslyckande, men hans hjärta var totalt krossat inför det han kunde registrera. Han såg staden, folket, templet, historien, fäderna, löftena — han såg också allt som fanns bakom fasaderna i det han nu stod och blickade över staden. Han utbrister:

O, att du visste vad din frid tillhör, men nu är det fördolt för dina ögon." Det tycker jag är NT:s i särklass vanskligaste budskap. Har man kommit med någonting gott och förmedlat det bästa som överhuvudtaget finns och gensvaret blir, inte bara skepticism och reservation, men ett avvisande, då är det givet att det leder till förtvivlan. Det är just den här förtvivlan man kan möta i Hebréerbrevet. Det börjar så positivt och trosfriskt och där öppnas dörrarna in i en förunderlig värld. O, vad det är gripande att lyssna till orden som inte är av den här världen! Det är ingen skönlitteratur eller poesi — det är Guds kärleksförklaring. Gud uttalar sin kärlek till sitt eget folk och han gör det med ord som visar att han talar från sitt eget hjärta. Han öppnar sitt eget väsen för oss. Men det finns något som denne kärleksfulle Gud inte kan acceptera, något som är störande och disharmoniskt och måste repareras. Det ser ut som om Gud själv vill dra sig tillbaka och knappt vill avslöja det. Varför? Därför i det ögonblick han avslöjat det har han utelämnat sin hemlighet åt sitt eget folk. I realiteten innebär detta att hans folk ensamt har att bestämma om de ska ta emot eller avvisa hans budskap. Det är precis som han avvaktar och liksom inte vill nå fram till den situation då han nödgas konstatera att det folk han så kärleksfullt vädjar till i realiteten stänger sina dörrar. Gud är avvaktande därför att hans kärlek är försmäktande. Han kan inte härda ut med den tanken att hans eget folk skulle stänga dörrarna för hans budskap.

Sista fasen

"Se han står för dörren och klappar..." Där har du den sista fasen i utvecklingen. Vem är det som vädjar och beder i mörkret, vem är det? Är det ondskans makter? Nej, det är Sonen. Återigen har han utmanövrerats, frysts ut, kultiverats bort och avvisats och nu står han utanför som åskådare — avvisad och ersatt med andra furstar. Sonen — Jesus Kristus — för-

Nu vill Gud dra oss tillbaka till centrum, till startpunkten som är Golgata och där kan vi på nytt börja gemenskapen med honom för att nå fram till slutmålet. Vad är det? "Edra själars frälsning."Vill du vara med om det? Se dig nu inte som pingstvän eller maranatavän. Se dig som en människa som nås, inte av partitaktik, partihänsyn eller partisinne, utan frälsningens och omvändelsens budskap. Ty vad du behöver vara med om är ett radikalt förnyande möte med Frälsaren själv.

Han är här för att möta med var och en. Och vi går rakt in i en ny epok, en frälsnings- och väckelseepok som betyder att många ska få nytt liv och hopp, ny vision och frimodighet, nytt liv och livsmod för att dra vidare som pilgrimer på vägen mot den eviga staden. Vi välkomnar dig in i denna Guds förunderliga kärlek.

ON VOLUTION

REVOLUTION

Predikan av Arne Imsen

samlingens Herre har detroniserats och ersatts av folkvälde och pöbelstyre. Församlingen är i händerna på världen, på främmande krafter som praktiskt taget förnedrar, kränker och föraktar den helige smorde som Gud sände. Nu står han utanför med bördan, smärtan. Han står utanför med kärleken och härligheten för att se hur en religiös verksamhet kan fungera utan livgivande kraft i den helige Ande.

Jag blir alldeles utmattad när jag talar om det här. Finns det något värre än när Jesus står utanför sitt eget hem, sin egen församling? Jesus Kristus står utanför därför att församlingen förälskat sig i någon eller något annat och hänger sig förtrollade och paralyserade åt, för honom, helt väsensfrämmande ting. Nu vill han väcka och bultar på församlingens hjärtedörr. Han försöker väcka predikant, vaktmästare, sändebud, diakoner, mötesbesökare. Han försöker väcka bedjare och offrare men det är som om hans röst inte trängde igenom kören av andra röster. Jesus tråd där och verksamheten går vidare; intensiv och engagerade. Den bjuder på alla åsiktsriktningar och tillgodoser allehanda önskemål. Men Jesus står utanför. Som tack för offret, gåvorna, helheten, härligheten, upprättelsen av livet och löftet om arvet så har han ändå blivit icke önskvärd. Medge att det är fasansfullt. Jag darrar inför det faktum att jag misstänker att situationen är ganska realistisk med avseende på den svenska kristenheten och med avseende på oss.

Svartsjuk kärlek

"Med svartsjuk kärlek trängtar den ande som han har låtit ta sin boning i oss..." När uppträder svartsjuka? När en rival uppträder på fältet. Herren Jesus Kristus har fått så många rivaler.

Herre om det är möjligt så fräls oss från det onda, om din nåd räcker till så väck oss! Är det möjligt, förnya oss i den helige Ande. Vi beder Herre, två oss i Gudslammets blod så att vi på nytt kan komma in i ett harmoniskt tjänande, men framförallt i en sanningsenlig tillbedjan. O, Herre Jesus Kristus, låt dina gåvor få komma i verksamhet i din församling så att vi kan se det du har sagt skulle vara ett kännetecken — bli verkligt för det folk som bär ditt namn. Du som är församlingens hälsa, tack för den ynnest du har visat mot oss under årtionden av barmhärtighet och hjälp och ingripanden. Nåd som vi verkligen inte har förtjänat, men som du käre Herre har visat oss i din stora kärlek.

Herre, tack för upptakten till en ny epok. En ny epok med fullhet och manifestationer av din eviga härlighet så den värld som är främmande för dig kan få skåda ljuset och rättfärdigheten och förnimma att församlingen är ett salt i förruttnelsen.

Han kan hjälpa

I Hebr. 3 heter det: *"Ty därigenom att han har lidit i det han själv blev frestad kan han hjälpa dem som frestas."*

Han kan hjälpa som en broder. Det är en väsentlig skillnad på den hjälpsökande och den hjälpgivande. Den hjälpgivande är ju experten och den hjälpsökande behovet. Det blir distans.

När någon går till en läkare så är den sjuke vanligen ett opersonligt nummer. Ingen klarar av att hysa personlig medömkan för varje patient, då skulle man bli totalt nersliten och förstörd på kort tid.

När kirurgen tar skalpellen i sina händer är det visserligen en människa han öppnar, men för honom är det strängt taget bara ett sjukdomsfall. Han måste vara ganska kall och oberörd när han tar sin kniv och skär och öppnar och syr ihop igen. När han utfört sitt arbete då lägger han av sina kläder och lämnar kniven och operationsavdelningen och går hem.

Vi mäktar inte ge ett adekvat gensvar på den överväldigande kärlek vi möter i bibelordet. Vi förmår inte uttrycka vad vi egentligen borde säga och saknar känslor och förmåga att ge den ett riktigt gensvar. Vi saknar förmåga att älska och därför kommer vi aldrig att förstå den oförbehållsamma kärleken då den möter oss. Den kräver inte eller skriver räkningar. När hans kärlek kommer till oss blir vi nästan krampaktigt förstelnade och förargade över att möta den. Vi kan inte förstå den. Sanningen är att vi inte kan älska oss själva, men vad värre är — vi kan inte heller motta kärlek. När Jesus Kristus talar med kärleksfull röst upptäcker vi, att om inte hjärtat är av granit så är det av gummi eller plast — det är syntetiskt och vi kan inte reagera.

Sådan är Jesus

Nu skall jag läsa om hur Jesus Kristus är. Han är verkligen inte som människor som betraktar oss som ett intressant fall eller liknande, utan han behandlar oss utifrån det värde han ser i varje människa. En människa är för honom mer än hela världen. Lyssna till denna förunderliga matematik. Om ingen annan hade hittat vägen hem förutom rövaren, då hade han sagt att det var värt priset, ty för honom betyder en själ mer än hela världen. Han placerade sig själv mellan människan och Gud för att til varje pris förhindra att någon mänsklig varelse skulle gå förlorad. Och när han trampade denna dammiga värld med all dess förnedring i denna jämmerdal så säger han:

"Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ." Förlorar sin själ. *"Och vad kan en människa giva till lösen för sin själ?"* Där ser han sig själv som lösepenningen. Han är lösesumman för dig — för din själ. När han säger detta, vad möter han då? Ett intellektuellt snobberi, kallsinne, reservation och skepticism?

Vad kan en människa ge till lösen för sin själ? Ingenting. Men Gud har en lösning. Vad ser han egentligen i de prostitu-

Forts. sid. 24

TORE ERICSON undervisar INFÖR ORDET

ÄLDSTE-TJÄNSTEN I FÖRSAMLINGEN

Låt oss läsa Ef. 4:11 *"Och han gav oss somliga till apostlar, somliga till profeter, somliga till evangelister, somliga til herdar och lärare."*

Det finns många olika slag av gåvor. Det finns inte minst andliga gåvor som Gud ger enskilda människor. I det här bibelstället talas det om ett speciellt slag av gåvor, nämligen sådana som Herren gav församlingen. Gud gav oss bl a somliga till apostlar.

I 1 Kor. 9:1 bevisade Paulus att han är apostel. Han sade: *"Är jag icke fri? Är jag icke en apostel? Har jag icke sett Jesus, vår Herre? Ären icke I mitt verk i Herren? Om jag icke för andra är en apostel, så är jag det åtminstone för eder, ty I själva ären i Herren inseglet på mitt apostlaämbete. Detta är mitt försvar mot dem som sätta sig till doms över mig."*

Paulus sade alltså: *"Ty I själva ären i Herren inseglet på mitt apostlaämbete"*. Vad var det Paulus och apostlarna gjorde? Jo, de utvalde äldste.

I Apg. 14:23 står det: *"Därför utvalde de åt dem 'äldste' för var särskild församling och anbefalde dem efter bön och fastor åt Herren, som de nu trodde på."*

Här var det apostlarna Paulus och Barnabas som utvalde äldste. Det var alltså inte församlingen som gjorde det.

Man kan då fråga vad en äldste är för någonting? Om vi går till bibeln får vi svaret. Men bibeln är väldigt radikal. Skulle vi verkligen praktisera vad bibeln egentligen säger, skulle det direkt omkullkasta en mängd system i olika församlingar.

I Fil. 1:1 står det: *"Paulus och Timoteus, Kristi Jesu tjänare, hälsa alla de heliga i Kristus Jesus, som bo i Filippi, tillika med församlingsföreståndare och församlingstjänare."*

I engelska bibeln är "församlingsföreståndare" översatt med ordet "biskopar". I svenska bibeln står det "föreståndare" i pluralis, inte i singularis. Det är alltså flera som är biskopar och äldste. Äldste är detsamma som herde och vårdare. Herde heter på latin "pastor". Om det finns tio äldste i en församling, finns det alltså, hör och häpna, enligt Guds ord, tio pastorer.

Man kan fråga vad en äldste är för något? Om vi går till bibeln får vi svaret. Men bibeln är väldigt radikal. Skulle vi verkligen praktisera vad bibeln egentligen säger, skulle det direkt omkullkasta en mängd system i olika församlingar.

De äldste har olika uppgifter såsom exempelvis att vara tillsyningsmän. Biskop kommer av grekiskan "episkopos".

Hur det gick till när biskoparna tillsattes, låt oss säga året efter Uppenbarelsebokens tillkomst omkring år 96, får vi veta genom en broder som hette Clemens. Han skrev då ett brev, Clemens' första brev. Brevet finns inte i bibeln, men vi får ändå veta några viktiga saker. Han säger att biskoparna insattes av apostlarna.

År 150 e Kr hade församlingen redan börjat avvika. Då sade en man som hette Ignatius, att det stod klart att varje församling skulle ha *en* biskop, och att alla ovillkorligen måste hålla sig till biskopen som kristen representant. De tankarna hade dock inte sin grund i Nya testamentet.

Flera föreståndare

Om vi vill veta hur en Guds församling skall fungera bör vi läsa Apg. 20:28: *"Så haven nu akt på eder själva och på hela den hjord, i vilken den helige Ande har satt eder till föreståndare, till att vara herde till Guds församling, som han har vunnit med sitt eget blod."*

Det står skrivet "föreståndare" i flertal. Det står inte "en" föreståndare. Ett sådant begrepp finns inte i Guds ord.

I Apg. 20:29-31 står det: *"Jag vet, att sedan jag har skilts från eder, svåra ulvar skola komma in bland eder och att de icke skola skona hjorden. Ja, bland eder skola män uppträda, som tala vad förvänt är för att locka lärjungarna att följa sig. Vaken därför och kommen ihåg, att jag i tre års tid, natt och dag, oavlåtligen under tårar har förmanat var och en särskilt av eder."*

I 1 Petr. 5:2-4 står det: *"Varen det icke av tvång, utan av fri vilja, icke för slem vinnings skull, utan med villigt hjärta. Uppträden icke såsom herrar över edra församlingar, utan bliven föredömen för hjorden. Då skolen I, när Överherden uppenbaras, undfå härlighetens oförvissnerliga segerkrans."*

Överherde

Här läser vi om lönen som vi skall få inför Kristi domstol. Den domstolen är inte den s k yttersta domen utan ett tillfälle då de frälsta samlas för en speciell uppgörelse. Vid det tillfället, när Överherden uppenbaras, skall en viss kategori, herdarna eller församlingsföreståndarna eller pastorerna eller biskoparna eller tillsyningsmännen eller vårdarna undfå härlighetens oförvissnerliga segerkrans

I 1 Tess. 5:12-13 läser vi: *"Vi bedja eder, käre bröder, att rätt uppskatta de män, som arbeta bland eder och som äro edra föreståndare i Herren och förmana eder. Låten dem vara eder övermåttan kära för de verks skull, som de utföra."*

I Jak. 5:14 läser vi vidare: *Är någon glad, så må han sjunga lovsånger. Är någon bland eder sjuk, må han då kalla till sig församlingens äldste; och dessa må bedja över honom och i Herrens namn smörja honom med olja."*

När vi är sjuka skall vi tillkalla församlingens äldste, men då bör vi veta vad det är för äldste som finns i församlingen. Vi har för det mesta handlat bekvämt och utan att tänka oss för, och tagit mediciner och tabletter i stället för att först söka Gud. Första när det börjar knipa har vi gått till Gud — i bästa fall. För det mesta har vi inte gjort det då heller.

Helbrägdagörelsens gåvor skall fungera i församlingen, annars kan vi riva ur det blad ur bibeln, där dessa allvarsord står. Jag förkastar inte läkare. De har sin funktion, men Herren Jesus är Överläkaren. Blir vi sjuka skall vi enligt Guds ord tillkalla församlingens äldste och de skall bedja.

I Apg. 17:11 står det: *"Dessa voro ädlare till sinnes än judarna i Tessalonika; de togo emot ordet med all villighet och rannsakade var dag skrifterna för att se, om det förhöll sig, såsom nu sades."*

Det räcker inte med att bara vara "ädel". Gud menar att vi skall vara "ädlare". Det är av en högre grad. Men det finns också någon som är "ädlast". Det är Herren Jesus själv, halleluja!

Håg till ämbetet

Vi läser i 1 Tim. 3:1: *"Det är ett visst ord, att om någons håg står till en församlingsföreståndares ämbete, så är det en god verksamhet han åstundar."*

Forts. sid. 19

På blixtvisit i **MAROCKO**

Najib och Ulla-Britt Elkhalifi med barnen Hassan och Evelina.

Najib Elkhalifi (som på annan plats i tidningen förmedlar sitt vittnesbörd) kom till Sverige från Marocko för nio år sedan.

På det ökända "snetorget" Sergels Torg i Stockholm möttes han av maranataungdomar med frälsningens budskap. Frälst, befriad och brinnande har Najib nio år senare, tillsammans med sin fru Ulla-Britt, varit på blixtvisit i sitt hemland. Med nöd för landsmäns och muslimers frälsning skriver han här om sina intryck som formas till allvarliga böneämnen

I skuggan av en minaret (torn för böneutroparen nära moskén), samlades vi, några frälsta vänner från Marocko och andra delar av världen. När böneutroparen skrek: Allah och Akbar! (Gud är en!) tillbad vi en treenig sann Gud. Den Gud som befriar människan ifrån fruktan och rädsla, och ger henne frid!

Ett inrett garage

Vi var samlade i ett inrett garage, dit vi hade kommit på spridda klockslag. Där delade vi ordets och bordets gemenskap, med bibelstudium, förbön för många enskilda arabiska kristna över hela Nord-Afrika. Vi fick höra segerrapporter från flera ställen, och samtidigt hur motståndet från myndigheterna ökar, genom t ex konfiskering av biblar på arabiska.

— Bed till Gud för att hans ord ska ha fortsatt framgång i Nord-Afrika. Elden är lös! och den går inte att stoppa, ära vare Jesus! —

Efter förbön för många trängda frälsta, delade vi bordets gemenskap, genom att, som sed är, äta couscous från ett och samma stora fat.

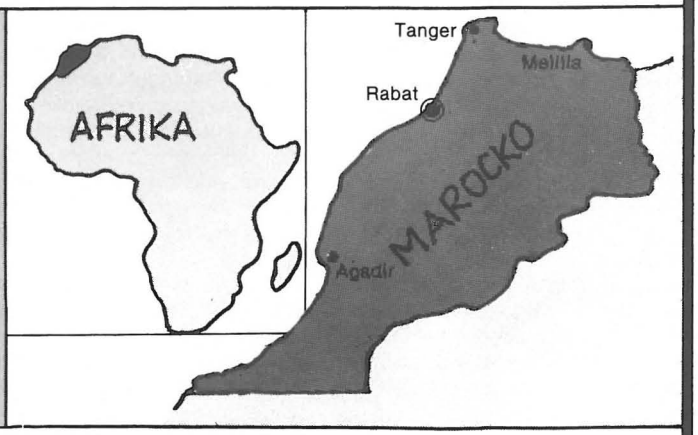
Barndomskamrat

Vid andra tillfällen träffade vi arabiska syskon i deras hem till enkla samtalsmöten, och vid ett tillfälle mötte vi en broder som var barndomskamrat med Najib och som han hade spelat fotboll tillsammans med. Nu var han frälst. Det hade han blivit 1972. Både denne broder och Najib fick verkligen uppleva glädje i att Jesus sammanförde dem som frälsta syskon. Denne broder ville flyga av glädje, och vi tackade Jesus tillsammans i hans enkla hyresrum i storstaden.

— Bed att Gud i fortsättningen ska frälsa och rädda många araber från träldom och nöd, till befrielse och rening i Jesu blod. Vi får hjälpa till att påskynda Herrens tillkommelse genom våra förböner! Gud välsigne dig!

Fakta om MAROCKO

Statsskick: monarki. Kung Hassan II
Yta: 458 730 km²
Folkmängd: 17 000 000 inv.
Inv./km²:37
Huvudstad: Rabat, 700 000 inv.
Språk: arabiska, 65%, berberspråk, franska och spanska
Religion: islam (sunniter), 95%
Mynt: 1 dirham = 100 centimes = c:a 0,95 sv.kr. 1977

— Digna, sade jag, när Jesus gick här på jorden konfronterades han ständigt med människor som hade just de problem som du har. Han talade inte till dem som hade sina livsfrågor lösta. När han talade om hunger, törst och sorg, så var det därför att människorna som lyssnade visste vad det innebar.

Stina Fridolfsson, Santo Domingo skriver här om den Jesus som alltid började med att ta upp den inre förtärande nöden hos människorna för att förutsättningen kunde skapas att även de yttre omständigheterna skulle förändras.

— Låt oss frimodigt förmedla Guds Ord

Text: STINA FRIDOLFSSON
Dominikanska Republiken

Våra närmaste grannar i den lantliga förorten till Santo Domingo, där vi bor, har haft många svårigheter sista året. Mannen är taxichaufför, och hans inkomstkälla, bilen, har varit ur funktion i över ett halvt år. För att få den i skick igen, måste han ut med en ganska stor summa pengar. Och just därför att bilen är trasig, saknar han möjligheter att lösa ut den.

De har fyra barn som går i privat skola, och där måste avgifter betalas varje månad. Visserligen finns statliga skolor där undervisningen är gratis, men de är inte så väl ansedda. Disciplinen är sämre, barnen blir inte lika väl omhändertagna. Därför försöker även fattiga människor klara av uppoffringarna det innebär att hålla sina barn i privata skolor.

Genom dessa problem våra kära, trofasta grannar har, blir ju mannen i princip arbetslös, och sitter hemma och stirrar dystert framför sig. Hustrun söker sig till oss, och utgjuter sin nöd. Allt oftare börjar hon fråga efter livets väg; om hur Guds plan kan vara för människan och hela skapelsen. Så kommer vi in på frälsningsfrågor.

En kväll satt Digna hos oss och talade mer öppenhjärtigt än vanligt om svårigheterna; allt från mat för dagen till uppfostran av barnen. Då kom för mig så starkt Jesu bergspredikan.

— Digna, sade jag, när Jesus gick här på jorden, konfronterades han ständigt med människor som hade just de problem som du har. Han talade inte till dem som hade sina livsfrågor lösta, När han talade om hunger, törst och sorg, så var det därför att människorna som lyssnade *visste* vad det innebar. Läs här!

Och så stack jag en bibel med Matteus' femte kapitel uppslaget under ögonen på henne. Digna läste:

— *Saliga är de som äro fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till. Saliga är de som sörja, ty de skola bliva tröstade. Saliga äro de saktmodiga, ty de skola besitta jorden. Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade. Saliga är de barmhärtiga, ty de skola se Gud. Saliga äro de fridsamma, ty de skola kallas Guds barn. Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket till.*

Och Digna fortsatte att läsa kaptilet ut, stilla och eftertänksamt. Så nickade hon:

— Jesus ser till det inre behovet, sa hon.

Och för mig blev det så verkligt och nära den situation Jesus levde i. Han vandrade bland människor som var upptagna av bekymmer för sin existens. De var fattiga, sjuka och förtryckta. Jesus, gudasonen i mänsklig förnedring, hade all makt att ta itu med de yttre förhållandena. Men när han talade till människorna och ville göra något i deras liv, började han alltid med att ta upp den inre, förtärande nöden. Och människorna lyssnade, drack in de hugsvalande livets ord som kom ur Människosonens mun.

Törst efter rättfärdighet

Så skapades förutsättning för att även de yttre omständigheterna skulle förändras. Krymplingar och handikappade som sökte sig till Jesus, fick del av frälsningens evangelium. De mötte en man, en gudason som såg till deras inre nöd. Han såg inte först och främst till timliga, fysiska behov. Han såg i människan först och främst den Guds skapelse som blivit danad till hans avbild och fått Guds egen livsande. Han mötte behovets barn i deras individuella behov av gudsgemenskap och läkedom. När den lame fått sig tillsagt syndernas förlåtelse, blev sedan hela hans kropp läkt. När människorna lyssnat och tagit emot livets ord till mättnad för sin hunger och törst efter rättfärdighet, kunde brödet brytas och räcka till för tusenden. Jesus uppenbarade i sin mänskliga förnedring de gudomliga kvaliteter, vilka besegrar elementen som vill bryta ner oss både andligt och fysiskt.

Jesus gav löftet

Jesus läste i Nasarets synagoga ur Jesaja 61: "Herrens ande är över mig, ty han har smort mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren."

Han förklarade för de överväldigade byborna att detta Skriftens ord nu hade fullbordats inför dem.

Jesus fullbordade sin mission som människa, och blev Guds offerlamm till människosläktets förnedring. Då gick i bokstavlig fullbordan profetens ord: "I hans sår bliva vi helade". Som testamente till sina hjälplösa lärjungar, gav Jesus löftet om den helige Andes uppfyllelse, och talade också om att den som trodde skulle göra större

forts. sid. 26

Midnattsropet TORGET

Här, mitt i tidningen, är TORGET, mötesplatsen för hälsningar, tankar och budskap i samtalston från människor som mött Jesus. Personliga ord om honom från hjärta till hjärta.

SKRIV GÄRNA! Sätt dina tankar på prent. Du har säkert något särskilt att meddela av tankar, upplevelser och erfarenheter. Berätta om helbrägdagörelse, gudsingripanden. En dikt, en tanke eller en hälsning till Midnattsropets läsare. Skicka gärna med foto.

Adressen är: Midnattsropet, "Torget", Box 344, 101 24 Stockholm.

Denna gång möter vi många skribenter från ÖREBRO

ULF KULBORG:

Jag är väldigt tacksam till Jesus

Ulf o. Berit Kulborg, Örebro

Den rättfärdige skall leva av tro. Rom. 1:17

Jag är väldigt tacksam till Jesus, att han har frälst och bevarat mig i honom. Jag upplever dagligen hur Jesus hjälper och leder mig och fyller mig med mer och mer av sin helige Ande, som fostrar oss till att bli fruktbärande kristna; sådan frukt som bliver bestående. Gal. 5:22-23. När Gud har fått fostra fram den andliga frukten i oss, då kommer världen också att se Jesus i oss. Vi kommer då att bli ljus och salt i världen. Då behöver man inte säga så mycket utan människorna runt omkring oss känner Kristi väldoft ifrån oss (bildligt talat). Detta är fantastiskt eller hur?

Ett stort problem för mig personligen har varit mitt känsloliv som ständigt velat trycka ner mig och gjort mig misstänksam mot mina medmänniskor vilket är väldigt jobbigt. Men det står i Rom 1:17 att den rättfärdige skall leva av tro — inte av känslor. Detta är ett underbart ord tycker jag. Tänk att få leva av tro och se på Jesus, som är trons hövding och fullkomnare.

Personligen tror jag att detta är alkolistens och narkomanens stora problem, varför de använder olika medel för att döva sitt känsloliv. Men när Jesus begynner sitt verk i en människas liv, vem det än må vara, då är han trofast, så kommer han också, att fullborda sitt verk, om vi håller fast vid honom.

Gud välsigne dig min älskade vän, tag emot Jesus Kristus som din personlige frälsare och läs din bibel.

Jesus kommer snart!

Berit Kulborg:

Rikta blicken på Jesus

"Herre led mig dag för dag, i din vilja vill jag va' om det än genom lidande bär. När min vandringsdag syns lång jag dig beder gång på gång: Herre led mig dit hem där du är."

Den här kören har ljudit i mitt inre en längre tid, och det är verkligen min bön att få vara ledd av Herren, och att få vara i hans vilja. Ibland upplever man kamp och vånda, problemen hopar sig, det känns tungt och svårt, ja, vandringen kan kännas lång och mödosam. Men tänk att få rikta sin blick upp på Jesus, se på honom som har utstått *allt* för oss. Då får man nytt mod och kan vandra vidare.

Det är underbart att ha Jesus för då har vi Livet och det är bara det livet som är värt att leva.

Kom till Jesus och upplev livet, bed om nåd att få följa honom. Det lönar sig.

Välkommen till
MARANATATÄLTET
i **SVEAPARKEN,** *Örebro,*
25 — 31 maj

TISD — LÖRD 19.30

OBS! Pingstkonferens med medverkande från hela landet

Pingstafton 16.00 o. 19.30
Pingstd. + annand. 11.00, 15.00 o. 19.00

— Jag mötte människor som sjöng levande och naturligt

Text: NAJIB ELKHALIFI

Innan jag kom till Sverige var jag student i mitt hemland Marocko. Där hörde jag många diskutera om Europa. Hur man kunde få människovärde, arbete och kumma ut ur fattigdomen. Så jag började fundera på att resa dit någon gång för att se om allt detta var sant. Det tog sex månader att ordna passet. Jag slutade skolan och arbetade en tid hos min bror med skor. Jag tjänade på det viset lite pengar, så förberedde jag mig för resan. När sommaren kom, en dag i juni, vinkade jag farväl åt mamma. Så drog jag iväg och Gud ledde mig till Sverige.

Hit kom jag för 9 år sedan. Första nätterna sov jag ute. Efter två, tre veckor mötte jag på Sergels torg en skara människor som sjöng så enkelt, levande och naturligt. Efter några dagar mötte jag en kvinna som hette Margit. Hon hälsade mig på arabiska. Tillsammans med henne kom också Walid, som talade arabiska. Jag fick av dem Nya Testamentet på arabiska och adressen till Johannelund, där storfamiljen bodde. En onsdagskväll kom jag dit och då började samtalet om Jesus. Några dagar senare efter bibelläsning på mitt hotell tog jag emot evangelium om Kristus och efter några veckor blev jag döpt i vatten. Så kom jag in i församlingen, i undervisningen, evangelisationen, uppfostran i arbetet o s v.

När jag så hade kommit till tro fick jag genomgå en process av lidande. Jag kom ifrån ett islamiskt land och alla mina tankar hade sitt ursprung från Koranen. Jag har lärt mig att när en människa dör kommer någon och väcker honom för att se om han är muslim el-

Najib och Ulla-Britt Elkhalifi, Örebro

— Stanna upp och tänk ...

Text: ULLA-BRITT ELKHALIFI

Varför lever jag? Vart är jag på väg? Vad är mitt ursprung?

Såna frågor ställer du dig säkert, om du är ärlig mot dig själv. Du kan dämpa dessa frågor i ditt inre med hjälp av olika saker, t ex socialt eller politiskt engagemang. Men stannar du upp och tänker efter, liksom jag gjorde en gång, finner du att det *inte* finns någon lösning på människans inre problem genom någon putsning av den yttre fasaden på människan.

När jag kände mig dömd i mitt inre, så fanns det bara en som kunde hjälpa mig att bli befriad ifrån fördömelsen. *Det var Gud* som har sänt sin son *Jesus* för att en gång för alla ta bort synden genom sitt offerblod på Golgata.

— Genom att vi bekänner våra synder, så är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss ifrån all orättfärdighet.

Ty den lön, som synden giver är döden, men den gåva som Gud av nåd giver, är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre!

Gud välsigne dig, människa, att ta emot *sanningen.*

Jesus säger: Jag är *Vägen, Sanningen och Livet!* Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Genom islossningen bryter skönheten fram

En dikt av EVA KARLSSON

Du bedragna skönhet
gryningens morgon står för dörren
Din själs frälsning
har någon minut kvar.

Jesus talade med kvinnan
om det levande vattnet
Vatten? Levande?
Att födas på nytt?

"Herre förbarma dig"
Det smärtar i ditt inre
Islossningen har börjat
Ropet hörs: "Herre, fräls min själ"

En smärtsam födslovånda förbyts till frid
Kärleken uppfyller ditt öppna hjärta
Viskningen tränger igenom:
"Tack, Jesus"

Likt vårflodens intensitet
springer glädjekällan upp
Skönheten bryter fram —
den äkta skönheten

En skönhet född ur djupet
av ditt hjärta
En återspegling av Honom
din själs frälsare

ler inte och på den sista dagen kommer Gud själv att avgöra vem som har gjort goda gärningar eller inte. Då kommer också profeten Muhammed att föra den som trodde på honom till paradiset.

Så fick jag lära mig, men så kan inte den helige Guden gå tillväga, därför att människorna har syndat och är precis alla i avsaknad av härligheten från Gud. Det behövs försoning mellan parterna. Syndens lön är döden. Bara Jesus som dog på korset och uppstod på tredje dagen har gjort det möjligt för hela mänskligheten att få sina synder förlåtna genom tron på honom allena.

Just nu tänker vi, min fru och jag, att resa två veckor till mitt hemland och tala om vem Jesus är. Där bor 20 miljoner människor. De flesta är bérbéres. Jag vill gå till mitt hemland och representera och erbjuda uppståndelsekraften.

(På annan plats i tidningen berättar Najib och Ulla-Britt om sin resa till Najibs hemland — Marocko.)

Lars Nilsson, f d ökenkristen:

— Därför kan vi saligt prisa Gud när frestaren kommer

Jag vet inte om ni tar in vittnesbörd från en kristen "ökenvandrare". Men nu är det så att de 10 år jag varit frälst har varit en vandring i torka. Det har varit torrt. Varför?

När jag blev döpt för 10 år sedan trodde jag att jag skulle känna mig annorlunda efteråt. När så inte skedde — jag kände mig lika plågad som förut — började jag åter tvivla och det har jag gjort i nio år. Det har varit en tuktans tid då Herren Jesus slutligen förde mig fram till den punkten att jag måste tro hur jag än känner det. Nu tror jag alltså på dopet. Vi har blivit döpta in i Kristi död. Så ska vi hålla före (= tro) att vi är döda från synden. (Det är ett faktum att vi har dött med Kristus. Det är inget symboliskt. Gud uppmanar oss inte att hålla före något som inte är sant. Därför kan vi saligt prisa Gud när frestaren kommer och vi kan säga till honom att gå sin väg för den människa som han förut var herre över har dött, Gud vare lov. Det är inte jag som lever, ty Kristus lever i mig, Gal. 2:20.) Då måste djävulen fly, som det står i Jak. 4:7. Böj er alltså under Gud. Stå emot djävulen, och han skall fly för er. Närma er Gud, och han skall närma sig er.

Lars Nilsson

Varken religion eller ritualer

Text: Siri Wikström, Örebro

Nån gång har du säkert stött på nån som har med religion att göra. Korgossar som går mellan bänkraderna, eller en präst som mässar i någon kyrka.

Du kanske nån gång har varit med om ett barndop. Ritualer och åter ritualer. Är du nu en människa som är väldigt intresserad av religion har du säkert fångat upp många olika riktningar inom den också.

I den ena måste man göra si och så många saker för att möjligtvis nå paradiset, och i den andra si och så många osv. Men du. Tänk när man blir frälst och Jesus flyttar in i hjärtat. Då behövs varken ritualer eller nån kyrka. Till Jesus får man komma precis som man är och säga:

'Jesus här är jag nu med all min synd och skam. Ta hand om mig som du vill.' Vi är nämligen ingenting i oss själva. Alla har vi syndat och är i avsaknad av härligheten från Gud står det i bibeln. Ja, ja, säger du kanske: Det är nog bra för sådana där utstötta människor, de som har kommit på sidan. Men jag ska säga dig: Jesus dog inte bara för de utstötta.

När man syndade i Edens lustgård så drabbades ju hela det kommande släktet. Ingen är undantagen. Den som tror och bliver döpt han skall varda frälst men den som inte tror på Guds son han går evigt förlorad.

I och med att Gud sände sin enfödde son Jesus Kristus för att dö på ett kors för detta syndiga släkte så finns det möjlighet även för dig att få uppleva detta. När sen Jesus får fylla dig med sin glädje och frid så börjar det verkliga livet. Livet i Gud det är precis vad du söker efter. Du söker kanske i religionen, är med i pryljakten och tror att den kan tillfredsställa dig. Du kanske söker i missbruk av olika slg. Men vet en sak: Ingenting av detta kommer att ge dig ro och frid.

Min frid giver jag eder, sa Jesus, *inte den frid som världen giver utan en frid som övergår allt förstånd. Den som hör mina ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer icke under någon dom, utan har övergått ifrån döden till livet.* (Joh. 5:24)

Varmt välkommen

Maranatafolkets son

Vid riksväg 50 mellan Askersund och Motala

10 – 1

Hålltider:

Välkomst- och väckelsemöte
Lördag 10 juli kl. 19.30

Dagligen:
8.30, 11.30, 14.30, 19.30

Söndagar:
11.00, 15.00 o. 19.00

- **Konferensdeltagare från flera världsdelar**
- **Goda inkvarteringsmöjligheter**
- **Plats för tält och husvagnar**
- **Vacker natur och nära till Hargebaden**

till markonferens

8 juli 1982

Kom med till Gärdshyttan för att fördjupas i det profetiska Ordet i bönen och församlingsgemenskapen. Inbjud vänner och anhöriga att delta i konferensen. Ett rikt barnprogram, passning för de minsta och miljö som är idealisk för bad och camping gör sommarkonferensen på Gärdshyttan till familjens speciella konferens.
Mer information i nästa nummer!

Anmälningsblankett till sommarkonferensen i Gärdshyttan 1982

Fyll i anmälningsblanketten redan idag!
Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar privatrum
☐ Jag bor i medfört tält
☐ Jag bor i husvagn
☐ Jag önskar äta alla måltider
☐ Jag önskar deltaga hela tiden
☐ Jag deltager följande datum.....
☐ Jag färdas i bil
☐ Jag färdas med tåg

AVSER:
...st. vuxna
...st. barn

Namn .....
Adress .....
Postnr. - postadress.....

Skicka anmälan till:
Gärdshyttans Gård 692 02 Hammar Tel 0583/707 00

Text: CHRISTINA NILSSON

Han har en plan för var och en

Innan Christina blev frälst tyckte hon att allt var meningslöst och hopplöst. Hon sökte efter en mening med livet och tillvaron.
Men inte förrän hon fick ett personligt möte med Jesus Kristus blev hon en ny människa.
Läs hennes vittnesbörd:

I en sång sjunger vi så här: *"Mitt liv och min kärlek jag giver, Åt Jesus, som älskar mig först. Av alla Guds under förbliver Hans frälsande kärlek dock störst."*

Det är verkligen en stor nåd att få tillhöra Jesus idag. Det är underbart att veta att han har omsorg om sina barn och har en plan med oss var och en. Han är trofast och vet vad vi behöver och han vill använda oss i sin tjänst. Han vill göra oss till människofiskare. Vår uppgift här i tiden är att vinna människor för Gud.

Ofta kanske vi fruktar för människor, men det ska vi inte göra, utan istället får vi förtrösta på Herren, så beskyddar han oss. I Ps. 138 står det: *"När jag ropade, svarade du mig, du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft"*. Det är fantastiskt att när vi åkallar Gud så hör han oss. Han ger oss frimodighet, men då är det viktigt att inte kasta bort den, ty den har ju med sig stor lön.

Ett annat bibelord, 1 Joh. 4:15 *"Den som bekänner, att Jesus är Guds Son, i honom förbliver Gud, och han själv förbliver i Gud"*.

Innan jag blev frälst tyckte jag att allt var meningslöst och hopplöst och jag grät ofta. Jag var väldigt ensam och blyg och hade inte många vänner. Jag satsade på min utbildning, läste bl a ADB (data). Men jag sökte efter en mening med tillvaron.

Och så 1976 fick jag ett personligt möte med Jesus och fick ta emot hans underbara erbjudande om frälsning och befrielse. Jag blev en ny människa. "Om jag ägde allt men icke Jesus, Vore livet värt att leva då? Kunde väl mitt hjärtas oro stillas med de ting som dock till sist förgå?"

Ett halvår senare kom jag i kontakt med Maranatas storfamilj i Örebro, och upplevde att här hör jag hemma. Man behöver den här nära gemenskapen med trossyskonen för att kunna utvecklas och komma vidare på trons väg.

Nu bor jag tillsammans med min make och vår son i storfamiljen på Humlegården, och det är både underbart och fostrande på samma gång.

Gud leder oss steg för steg och han tuktar oss. "Om ock min väg går genom nöd så behåller du mig vid liv..." Vi får kämpa vidare i Jesu namn. Och snart kommer Jesus på skyn och hämtar dem som hör honom till.

Min bön är:

— Bevara mig Jesus från anden i världen. Den anden som fångar så många idag. Ja, giv mig, o Jesus, blott mera av dig. Kom och mitt hjärta på nytt helt intag".

Avslutningsvis vill jag säga: Läs bibeln och ta emot det nya livet i Jesus Kristus. Dröj inte längre, utan åkalla namnet Jesus, så blir du frälst!

Jesus hörde nödropet

Text: SOLVEIG HELMNER

— Ett vet jag: att jag som var blind, nu kan se" Joh. 9:25.

Det här utropet kom från en man som varit blind ifrån födseln. Nu hade undret skett — han kunde se. En värld, som han tidigare endast anat, hade öppnat sig för honom — allt var nytt.

Om honom som utfört undret — Jesus — ägde han mycket litet kunskap och lika litet visste han om hur undret skulle gå till. Han tog emellertid till vara det lilla han hört, vittnesbörden från dem som mött Mästaren, och så ropade han på hjälp utur sin mörka och hopplösa tillvaro. Och Jesus hörde nödropet och öppnade hans ögon.

Du som levt hela ditt liv i andligt mörker, som varit blind för sanningen om dig själv som evighetsvarelse och för sanningen om Guds plan med ditt liv. Tänk att du kan få dina ögon öppnade och få se vem han verkligen är. Få se Guds Lamm som utgivit sig själv för din frälsning. Du kan få komma ur din skuggtillvaro och börja leva i hans sannings ljus. Du får en helt ny syn på din tillvaro och ett helt nytt mål för din vandring.

— Och åkalla mig i nöden, så vill jag hjälpa dig, och du skall prisa mig. Ps. 50:15

Vad ska du göra me

Text: Gertrud Karlsson

Var skall du tillbringa evigheten?

Min vän stanna ett ögonblick inför denna livets viktiga fråga. Jesus sade: Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ.

Vi lever jordelivet endast en gång och Guds mening är att vi skall använda det såsom en förberedelsetid för evigheten. Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom icke skall förgås utan hava evigt liv liv, pris ske Gud.

När du börjar att tro på Sonen får du uppleva ett frälsningsunder i ditt liv. Trofast och rättfärdig är han. Hos Jesus finns mycken förlåtelse för synderna och han renar oss från all orättfärdighet.

Därför min vän vet du inte om en stund i ditt liv då du mottagit syndernas förlåtelse i tron på

Älskar du hans tillk

Text: Marita Sarahs

Häromdagen var jag ute för att sälja Midnattsropet i kvarteren nära bageriet. Jag frågade en dam i dörren: "Vill ni köpa Midnattsropet?"

— Nej, jag tror inte det, sa hon.

— Men ni vet att Jesus kommer snart, frågade jag.

— Ja, han kommer nog även om inte jag köper något Midnattsrop, fick jag till svar.

Att Jesus kommer tillbaka till jorden igen, det står i bibeln. Det har han själv sagt. Han ska hämta alla de som har älskat hans tillkommelse.

En troende kvinna bad att få tala med sin pastor om ett problem som hon hade.

Jesus?

hans namn tro icke att det är ett glädjefattigt liv den lever som lämnat allt vad världens nöjen heter.

Nej, tusen gånger nej. Frälsningen ger fullkomlig glädje och tillfredställelse för detta livet, och ett hopp för evigheten.

I dag är frälsningens dag. En annan gång kan bli försent.

En blick på den korsfäste ger dig liv, denna stund finnes liv ock för dig.

ommelse?

— Det är så här pastorn, sa hon, att jag längtar inte alls till himlen. Jag tycker att jag har det så bra här, jag trivs gott med lägenheten och mina barn, så jag har inte alls någon längtan till himlen.

Jesus säger: Gör dig redo, färdig. Om du är kristen och upplever det likadant som den här kvinnan, är det en varningssignal. Hur är det med din kärlek till Kristus? Brinner den första kärlekens eld i ditt inre? Om inte, gör som Upp. 2:5 uppmanar dig:

"Tank på varifrån du har fallit och omvänd dig och gör samma gärningar som förr!"

Gud välsigne dig!

Ett brev till en förlorad son

Jag måste få skriva några rader till dig, du som en gång var med i den glada, lovsjungande skaran. Du som var så glad, ditt ansikte riktigt strålade av lycka och hänförelse. Jag kommer så väl ihåg hur du sjöng: *" Han fann mig, han fann mig, och nu mitt liv förvandlat är..."*

Du lät dig begravas med Kristus i dopet och du prisade honom i nya tungor. Jag var lycklig över att också du hade fått möta honom, som kan tillfredställa själens innersta.

Sedan gick en tid. Du bildade familj, skaffade eget hem, bil, TV. Alltmer sällan gav du dig iväg till ditt andliga hem och syskonen i församlingen. Hemmet, familjen tog nästan all din tid på kvällarna och på dagarna var det arbetet på firman. Det blev ofta övertid och du skaffade mer och mer arbete. Det blev mindre tid till bibelläsning. Bibeln åkte upp i bokhyllan. Att be på kvällen var du alldeles för trött för.

Snälla du, jag skulle vilja säga dig: Förstår du inte att du har förlorat någonting, nämligen meningen med livet. Om du inte har hans välbehag över ditt liv, vad tjänar det då till att arbeta att sträva. Om inte hans glädje, hans frid längre bor i ditt inre, vem eller vad skall då kunna ge dig detta igen, som du en gång ägde?

Jag vet att du aldrig blir nöjd med detta som världen har, detta jordiska, därför att du har evigheten nedlagd i dig. Du är en evighetsvarelse. Du måste få återknyta kontakten med honom som är av evighet — Jesus Kristus, din frälsare. Han väntar på att du ska ta ett steg, söka honom i din ensamhet. Då får livet mening igen. Det blir spännande att leva. Du har ett hopp för evigheten, får följa med honom när han kommer.

Han vill också att du ska tjäna honom med gåvor i församlingen. Gåvor som han har lagt ner i dig. Du kan få bli människofiskare, vinna andra människor för honom. Sök hans ansikte i uppriktighet och du ska få se att han kommer att leda dig i förutbereda gärningar.

Nu har livet mål och mening,
tacksam Gud jag tjäna vill,
allt åt honom överlämna
och bli vad han har ämnat mig till.
Han fann mig, han fann mig
och nu mitt liv förvandlat är;
något hände, och nu ja vet:
Han fann mig, och gjorde allting väl.

Marianne Uhr

Ny sång!

EFESUS

Till församlingen i Efesus kom budet
Jag har sett ditt arbete så mången gång
och du ståndaktigt har uthärdat så mycket
du har lidit för Mitt namn, jag vet det om.
Men en sak jag vill dig säga;
Du förlorat någonting
det du fick då du begynte
då min väg också blev din.

Kör: Det var den eld jag tände i din själ den allra första gång. Och du sjöng var dag för mig din ljuva kärlekssång.

1:a O besinna då min vän Gör de tingen om igen De ting som kärleken dig tvingade till.

2:a O besinna då min själ Bättra dig och gör allt väl Gör de ting som kärleken dig tvingar till.

Text och musik:
CHRISTINA IMSEN

Sandy Dahlberg, Norsjö:

Idag är frälsningens dag...

"En rök, åren I som synes en tid men sedan försvinner..." Gud vill ge dig en chans att bli frälst. Lyssna dig till Liv! Ty vad är edert liv? Bibeln säger: "Människan är skapad till Guds avbild. Gud har lagt ner evigheten i människornas hjärtan.
Jes. 40:6
" Hör någon talar! Predika? En annan svarar. Vad skall jag predika? Allt kött är gräs och all dess härlighet såsom ett blomster på marken. Gräset torkar bort. Blomstret försvinner när Herrens Andedräkt blåser därpå." Ja, folket är gräs och blomster som förvissnar, men vår Guds Ord förbliver evinnerligen.

"Den blomstertid nu kommer, med lust och fägring stor: Du nalkas ljuva sommar, då gräs och gröda gror. Med blid och livlig värma, till allt som varit dött, sig solens strålar närma och allt blir återfött.

De fagra blomsterängar och åkerns ädla säd. De rika örtesängar, och lundens gröna träd. De skola oss påminna Guds godhets rikedom, att vi den nåd besinna som räcker året om.

Man hörer fåglar sjunga med mångahanda ljud; Skall icke då vår tunga lovsäga Herren Gud? Min själ, upphöj Guds ära, stäm upp din glädjesång, till den som vill oss nära och fröjda på en gång.

Du milde Jesu Kristi, vår glädje, sol och sköld. Ditt ljus och hägn ej briste, uppvärm vårt sinnes köld Giv kärlekseld i hjärtat."

Den här sången får vi all anledning att sjunga inför sommaren som nalkas, när allt som varit dött och fruset får liv och blir återfött av solen. Allt som händer i naturen det skall påminna oss om Guds godhets rikedom, mot oss, som är rika på många, många sätt. Det talas om mångfaldig nåd, som räcker året om, evigheten lång. Tänk om Gud förglömde världen en enda dag?

Människan liknas med gräs och blomster i Bibeln, som förgår, men vi får också på grund av Jesu försoning, död och uppståndelse, erbjuda dig ett glädje budskap. Att Guds levande ord förbliver. Det håller att, lita på, att tro på. Det talas också om att vi är en rök, som syns, en liten tid men försvinner. Ja så allvarligt är det att vara människa.

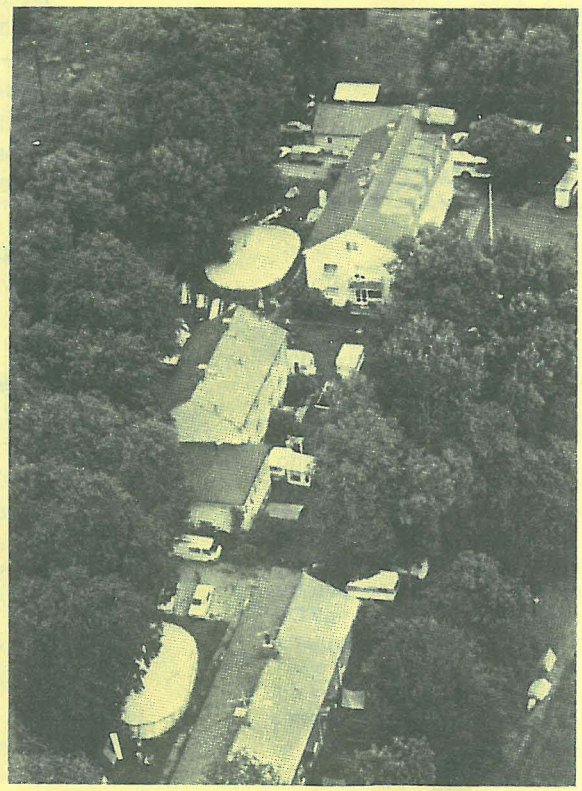
"Dagarna fly, våra år hasta bort, snart har vår sol gått ner. Tiden att verka är dyrbar och kort. Gå med ett bud från Gud.

Jag har sett hela vår familj komma till TRO, föddas på nytt genom sanningens ord, som verkar idag också. Tag emot Jesus Kristus och du skall få erfara att han lever. Jesus skapar Nytt Liv. Han har besegrat döden!

Tänk, Gud vill ge dig en chans. Nu idag är den välbehagliga tiden. Idag är Frälsningens dag. Gud säger: *"Jag bönhör dig i behaglig tid,"* när Du behagar söka honom.

Behöver Du
— avkoppling och rekreation?
— gemenskap med troende vänner?

Välkommen till
HUMLEGÅRDEN
— ett grönt och lummigt sommarparadis på landsbygden, 1,3 mil utanför Örebro.
För logi ring 019/964 97 eller skriv till: Humlegården, Latorp, 710 15 Vintrosa

ÄLDSTETJÄNSTEN

Forts. fr. sid. 8

Lägg märke till vad det står om "håg"! Nu tolkar man det här som om det betyder att det bara skall finnas en föreståndare för en församling. Man menar att man skall stå efter hågen att bli denne ende föreståndare för församlingen, och sedan kallas föreståndare. Jag har varit fräck nog att säga att det är lögn och att det inte stämmer med Guds ord.

Vi har ju läst att det finns flera föreståndare i en församling. Det står nu att Gud har satt i församlingen bl a evangelister. Varför jag nämner detta i det här sammanhanget är att när man idag går ut på fältet, blir man först benämnd evangelist, om man tjänar i en större församling. Sedan arbetar man upp sig, så att man till sist kallas som föreståndare till en liten församling, kanske uppe i ödemarken i Norrland. En evangelist, ung eller gammal, är enligt Guds ord evangelist hela livet igenom. Gud har ordnat det så att innan en människa är född, har han fått sin uppgift. Den uppgiften leds han undan för undan in i.

Då är frågan vad någons håg står till. Är vår håg att bli församlingsföreståndare är det detsamma som att vi längtar efter att komma i Guds vilja med våra liv.

Handpåläggning

En människa känner kallelsen till äldste ganska tidigt. Gud arbetar metodiskt. En längtan föds att få komma in i Guds vilja. Man kanske inte riktigt kan definiera denna känsla, men man vill i alla fall komma in i Guds vilja. Det är det som är hågen att bli föreståndare för en församling.

Vid avskiljandet lägger aposteln händerna på en broder, vars håg är att bli äldste. Den brodern kan i sin tur, enligt tillsyningsman eller vårdare. Den brodern kan i sin tur, enligt gudsordet, lägga händerna på nästa broder, allt eftersom Anden tillstädjer. Det är dock ingenting som sker ifråga om själva kallelsen vid handpåläggningen.

Diakoner var medhjälpare till biskoparna i deras gudstjänst och kärleksverksamhet. De tog vård om fattiga och sjuka. (Diakonissa är en kvinnlig församlingstjänare.) De hade fått sin uppgift för att de som förkunnade Ordet skulle få göra det i lugn och ro.

Lägg märke till att Stefanus och Filippus var diakoner! Stefanus var full av helig Ande. Det fanns verkligen ingen rangskillnad när det gällde tjänster i församlingen, något som var bättre eller sämre. Paulus sade att om han förkunnade Ordet av egen drift hade han rätt till lön, men då han nu inte gjorde det av egen drift var hans syssla allenast en livegen förvaltares. Han var egentligen Kristi livegen d v s en slav. Slav heter på latin "servus". Att slava är alltså att *servera.*

Vad gjorde då slavarna? Jo, när människorna kom utifrån öknen, där ökensanden bränt deras fötter, var det slavarna som tog av dem deras sandaler och tvättade fötterna. Fotavtvagning var alltså slavgöra.

Alla äldste inte lärare

Låt oss läsa 1 Kor. 12:28: *"Och Gud har i församlingen satt först och främst några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, vidare några till att utföra kraftgärningar, ytterligare några till att hava helbrägdagörelsens gåvor eller till att taga sig an de hjälplösa eller till att vara styresmän eller till att på olika sätt tala tungomål."*

I ett annat sammanhang står det att Gud har i församlingen satt somliga till evangelister, somliga till äldste och somliga till lärare. Alla lärare var äldste således. Men alla äldste är inte lärare.

Heliga händer

Om vi börjar praktisera gudsordet som det står och inte vad vi är vana att göra av traditionen, får församlingen en oerhörd makt. Då går det inte väl för den som står emot församlingen. När församlingen fungerar efter Guds ord, börjar man också bedja efter Herrens sinne i församlingen. Då räcker bröderna upp heliga händer. Det får konsekvenser för hela församlingens andliga liv. Guds folk ropar till himmelens Gud. Då blir det också förändring och framgång inte bara på affischer utan också i verkligheten.

Vad ska du göra för att bli frälst?

Bekänn din synd (1 Joh. 1:9). **Tro på Jesus** (Apg. 16:31). **Han har burit din synd och dess straff** (1 Petr. 3:18). **Åkalla hans namn** (Apg.2:21).

Text:
KJELL
HÄGERMAN

VÄGVISAREN

GUD VISAR VEM HAN ÄR

— Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen — håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.(1 Timoteus 6:13-16)

Skall människan förstå någonting om denne evige sanne Gud så måste Han uppenbara sig, annars står hon där helt och hållet hjälplös.

Men så länge det har funnits människor på jorden har Gud uppenbarat sig.

— Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. (Romarbrevet 1:20)

□□□

När vi läser bibeln, så ser vi att det under historiens gång sker en stegring av Gudsuppenbarelsen, det är som om Gud blottar lite i taget av vem han är.

Han talar genom skapelse och genom historien. Han talar genom allt gott han gör, han ger regn och skördetider, han mättar och fyller människans hjärta med glädje. (Apg. 14:17)

Gud talar genom sina profeter, och nu på den yttersta av denna tid talar han till oss genom sin Son. (Hebr 1:1-2)

Genom Sonens övernaturliga födelse — genom hans rättfärdiga liv — men framförallt genom hans försonande död på Golgata kulle, Långfredagen år 33.

Där talar Gud så mäktigt att ingen kan missförstå vad han egentligen säger.

Golgata kors avslöjar och beskriver på ett sant sätt vem människan är.

Ställd inför korset visar det sig att denna människa egentligen hatar, inte passivt och avvaktande, utan engagerat och intensivt.

Den hon hatar mest är den Gud som skapat henne och som i kärlek sökt henne alltsedan fallets dag. (1 Mos- 3:9)

Genom korset får vi också reda på vem Gud är, ja där bevisar Gud vem han är. Att han är rättfärdig, att han är kärleken. (1 Joh 4:8)

□□□

I romarbrevet 3:25-26 heter det:

— Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han förut hade lämnat synderna ostraffade under uppskovets tid. I vår tid ville han visa sin rättfärdighet att han är rättfärdig och gör den rättfärdig som tror på Jesus.

Det verkar som om Guds rättfärdighet var ifrågasatt, pga hans fördrag och tålamod med syndarna.

Men korset uppenbarar för oss hur Gud ser på synden, att syndens lön fortfarande är döden (Rom 6:23). Det visar att synd inte är sjukdom eller förvillelse, utan skuld, vilken måste fram inför domaren och få en rättslig dom. Det är detta också som sker på Golgata när:

— han som inte visste av någon synd, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet. (2 Kor. 5:21)

Och just här, *bevisar (Gud) sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. (Rom. 5:8)*

Människa, betrakta korset, se dig själv i dess ljus och böj dig inför den kärlek som talar till dig och du skall bli frälst.

— Detta är kärleken; inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder. (1 Joh 4:10)

RAPPORT UTIFRÅN

Ulla Näsholm:

Man tjänar varandra praktiskt i vardagen

Från att ha trängts på tunnelbanan i rusningstid med stela och stressade Londonbor var det en upplevelse att komma till storfamiljen. Det låg en hel värld emellan. Det var inte engelsmän vi mötte — det var kristna; bröder och systrar som hade upplevt samma frälsning som vi, skriver här Ulla Näsholm efter ett besök i Northampton, England.

ULLA NÄSHOLM och GULLIE DAHLBERG summera

Apostlagärningarna har fått aktualitet och det skrivs ständigt nya kapitel. Också i vår tid. På många håll i olika delar av världen har grupper och församlingar tröttnat på materialism och mötesliv. Man har i bibeln sett ett annat ideal och velat gå samma väg som de första kristna. Vi har fått kontakt med några syskon som ungefär samtidigt som vi tog de första stegen mot en urkristen gemenskap också de började orientera sig mot ett nytestamentligt församlingsliv.

Den församling vi sist fått kontakt med och som nog är den som mest påminner om oss i sättet att leva och verka är en församling som ligger i England utanför Northampton — Bugbrooke.

Där hade jag förmånen att få vara i något över en vecka och det var fascinerande att möta vännerna där. Från att ha trängts på tunnelbanan i rusningstid med stela och stressade Londonbor var det en upplevelse att komma till storfamiljen. Det låg en hel värld emellan. Det var inte engelsmän vi mötte — det var kristna; bröder och systrar som hade upplevt samma frälsning som vi och som ville följa den inriktning bibeln ger ifråga om det kristna livet.

Andedopet förvandlade

Alltihop började för ungefär 12 år sedan. Baptistpastorn *Noel Stanton* Bugbrooke, predikade för en handfull människor i kapellet. Han hade varit där i många år och allt gick sin gilla gång tills han fick göra en ny upplevelse av Gud. Han fylldes av den helige Ande och det förändrade hela hans predikogärning. Och tillvaron för medlemmarna i kyrkan. Inte till ett karismatiskt svävande i det blå utan till ett praktiskt vardagligt liv som innefattade varje del av tillvaron. Det handlade inte bara om möten utan om ett Kristusliv som hade kraft nog att också genomsyra *hela* livet.

Det blev aktuellt med Apostlagärningarna där det talas om att ständigt var dag vara tillsammans. Behovet att ta hand om nyfrälsta, speciellt sådana med drog- eller andra problem gjorde det nödvändigt att hitta en annan form för det kristna livet än tidigare.

För att göra det kort uppstod en strid i kyrkan — några förstod inte det nya som hände och drog sig undan, medan andra glada tog emot förkunnelsen och ville förverkliga det de hörde.

Det var början till ett storfamiljsliv som sedan dess vuxit och och nått stora delar av jorden.

Storfamiljerna leds av en eller flera äldste. Man avskiljer människor för olika uppgifter; både praktiska och andliga. Överhuvudtaget är allting välorganiserat utan att det för den skull görs avkall på livet.

Den storfamilj vi besökte bestod av 53 medlemmar och förestods av *Victor Shefford.*

Kyrkan har nu blivit för liten och där har man bara möten för en del av kommuniteten. För lördagens och söndagens möten när alla kommer tillsammans hyr församlingen stans största aula. Den verkar liten — lokalen var sprängfylld när vi besökte den.

Men församlingen har nu 600 medlemmar varav 3-400 människor som bor i kommuniteten. Några hus är ganska stora och de flesta ligger bara någon mil från varandra och det är därför möjligt att träffas regelbundet till gudstjänster.

Öppet hus

Varje vecka inbjuder man också till något slags 'Öppet Hus', där en annons i dagstidningen inviterar människor att komma och besöka kommuniteten och se hur storfamiljerna lever . Och många kommer. Ungefär 150 människor varje vecka besöker storfamiljernas olika hus där de blir bjudna på the och smörgåsar. Ett omtyckt utflyktsmål kanske — det var många familjer som kom tillsammans med sina barn för att hälsa på storfamiljen och njuta av den underbara omgivningen. Många är kristna och skulle säkerligen aldrig kunna tänka sig att leva på det sätt som storfamiljen gör. De åker hem tillfredsställda med att på avstånd beundra och kanske också *lite* avundas dem som vågar leva så annorlunda.

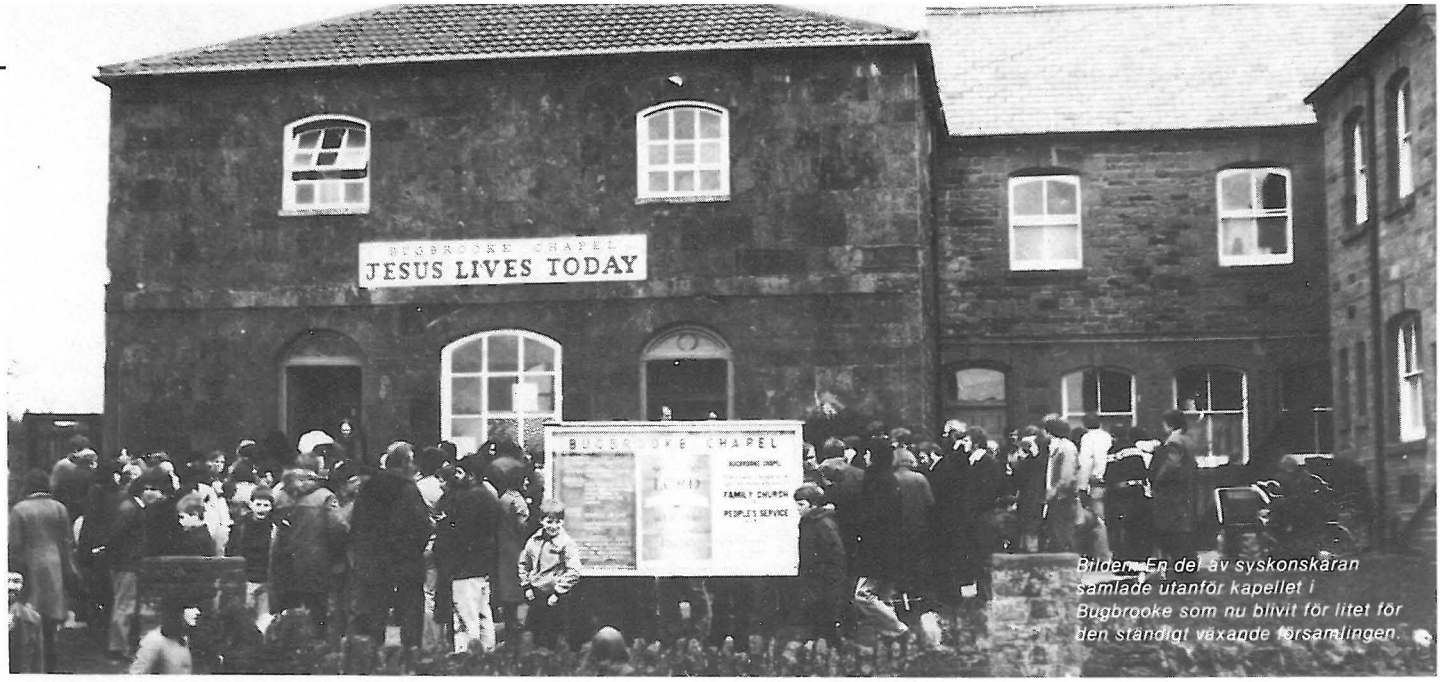
Annars är församlingen en aning försiktig när det gäller publicitet eftersom de haft dålig erfarenhet av massmedia. Men det var i varje fall genom ett TV-program om storfamiljen som sändes i Australien som en sjuksköterska kom att flytta in i kommuniteten. Hon såg prog-

forts. sid. 26

Victor och Sheila Shefford tillsammans med sina fyra barn. På bilden syns också Jill med sonen David.

Foto: Irene Dahlberg

Bilden: En del av syskonskaran samlade utanför kapellet i Bugbrooke som nu blivit för litet för den ständigt växande församlingen.

ntryck från kommuniteten i NORTHAMPTON, England.

Gullie Dahlberg:

Mötena var obeskrivliga

Halv sex på långfredagsmorgonen steg vi upp för att plantera potatis på farmen. Det var ett hårt och kallt jobb. De odlar potatis, grönsaker och frukt i mängd.
Gullie Dahlberg ger oss en kort men intressant inblick i kommunitetens vardagsliv.

Jag vill berätta lite grand om min resa till England.

Min syster Irene och jag har nyss besökt en kommunitet i Northampton.

Det är ursprungligen en baptistkyrka men sedan 1972 har de bytt livsstil och bor nu i storfamiljer runt Northampton.

I början var de ganska få men har nu växt och är mellan 500-600 personer.

Det var en upplevelse att lära känna dom. Man kände på en gång att de här är mina andliga syskon. Vi har samma Frälsare, samma mål.

Mötena var obeskrivliga, de ville prisa Jesus så länge som möjligt.

Dopförrättningen

Under 3 veckor som vi var där döptes 16 personer till Kristus. Det tog ungefär 30 minuter för varje. Innan de döps har de "ministry" som de kallar det. Var och en som ville fick säga något, sjunga eller profetera för dopkandidaten. När de steg upp ur vattnet var det några av dem som talade i tungor. Jag minns speciellt ett möte när en kvinna började att sjunga i anden och hela församlingen stämde in i sången. Det var oerhört mäktigt att lyssna till. På söndagsförmiddagarna har de möte kl. 11, predikan och brödsbrytelse. Innan de bryter brödet, uppmanar mötesledaren om att, om det är någon som har något emot sin broder så får den tid nu att säga förlåt, och det praktiserades verkligen.

På onsdagskvällarna har de utpostmöten, som vi säger. De som kan åker till Leichester (c:a 6 mil) därifrån. Där träffade vi några nyfrälsta, bl a en syster på 20 år som varit narkoman i 5 år men nu var hon helt förvandlad. Efter kvällsmötet på fredag åker flera till Leichester och går in på pubarna och vittnar om Jesus. De kunde komma hem på småtimmarna. Väckelsemöten har de på lördagskvällarna. De hyr då en stor hall för c:a 800 personer. Många ofrälsta som de talat med kvällen innan brukar komma.

När det gäller det praktiska arbetet, så jobbar inte alla inom kommuniteten. Men de ger ändå hela sin lön till storfamiljen där de bor.

Packade ägg

Vi fick arbeta mesta tiden på en farm. De har 3 st. Vi arbetade på den största "New Creation farm". De har flera tusen höns, så de säljer väldigt mycke ägg. Jag tvättade, vägde och packade ägg en dag, det är ett evigt jobb, för det kläcks ju ägg hela tiden. Grisuppfödning har de också för försäljning. Hälsokostaffärer driver de, 7 st. De säljer torkad frukt som fikon, dadlar och persikor. Vetekli, vetegroddar, müsli m.m. De har även bröd och kakor från sitt bageri + honung som de gör själva.

I huset där vi stannade "New Creation Hall" bodde omkring 40 st. från 8 mån till 80 år. De har egen förskola, grundskolan i England är annorlunda än den svenska skolan. Där har lärarna auktoriteten och inte barnen som här. Utanför huset där vi bodde fanns en speceriaffär som var deras egen. Där kunde alla i kommuniteten hämta det som behövdes till hushållet. Där fanns allt mellan himmel och jord. Så de behövde aldrig gå ut och handla. I källaren har de 2:dra hands kläder för alla i huset. De driver också en jeansbutik i stan.

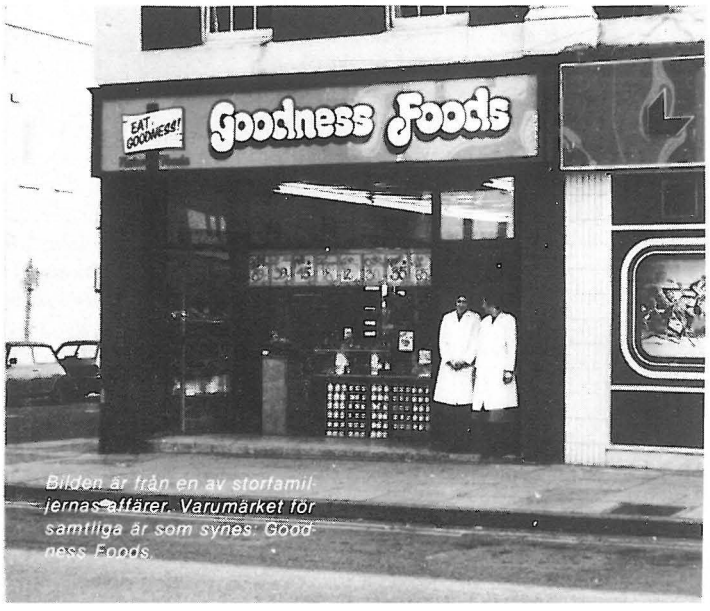
Hårt arbete

Halv sex på långfredagsmorgonen steg vi upp för att plantera potatis på farmen. Det var ett hårt jobb och kallt var det också. De odlar potatis, grönsaker och frukt i mängder.

När jag gick där på åkern kom ett bibelord till mig. *"Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt." Hur viktigt är det inte för oss frälsta att vi sår rikligt i andens åker så vi får se frukt en dag. Må vi också bedja skördens herre att han sänder arbetare till sin skörd. För skörden är mycken men arbetarna är få.*

Jag måste berätta om en sys-

forts. sid. 26

Bilden är från en av storfamiljernas affärer. Varumärket för samtliga är som synes Goodness Foods.

KÄRLEKENS...

Forts. fr. sid. 7

erade, hallickarna, i förtryckarna, makthavarna, busarna och pöbelhoparna. Vad ser han i rabbinerna, makthavarna, i politikerna...? Vad ser han i alla dessa förnedrade och kränkta människovarelser som i sin stolthet och sitt övermod menade sig till och med vara förmer än Sonen själv och trodde att de kunde erbjuda honom någon hjälp.

Stämplade av fördömelse.

Jesus kommer in en värld av synd och dårskap. Han möter dessa kvalificerade syndare, stämplade av fördömelse, förgängelse och förhärdelse. Han möter dem alla med samma oförbehållsamma kärlek, antingen de öppnar famnen för honom eller driver honom bort. Han möter dem med samma kärlek.

Han säger så här: *"När han såg folkskarorna ömkade han sig över dem..."* Det var inte ett intressant fall för religiösa laborationer sociala och politiska experiment. Det var heller inget tillfälle att exploatera vilsegångna förtryckta och förförda människoskaror. Hör igen:

"När han såg folkskarorna ömkade han sig över dem..." Men Jesus hur är det möjligt? Jag har träffat läkare som kunnat göra bra operationer på en eller flera människor. Jag har träffat människor som har älskat, makar och syskon, som verkligen har älskat varandra och bevisat kärlek och hållfasthet under ett helt liv. Men här möter vi en som ömkar sig över *folkskarorna.* Och han älskar alla utan att sätta några som helst gränser eller ha något anseende till personen. Ser du hur han ömkar sig över Sackeus, Bartolomeus, Petrus? Hör du honom på korset då fienderna hade fört honom till den plats de menade var hans då han var dömd som en kvalificerad brottsling och spikas till korset. Där ropar han ut: *"Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra".*

Hade han inte bett den bönen hade ingen av oss blivit frälsta. Så blev då hans förnedring till vår frälsning och hans förbön till vår befrielse... Genom sin bön förde han oss till frälsning. Det är helt otroligt, men det är gudomligt. I vårt väsen har vi inget rum där vi kan ta emot det. Det enda sättet på vilket det här kan bli verkligt för oss, är genom den helige Ande. Vi måste få andens liv, kraft och överbevisning. Det finns inga möjligheter att göra det här klart utan den helige Ande. Men den helige Ande kommer inte till oss med något hot om underkastelse, den kommer till oss med ett erbjudande från Gud att öppna vårt hjärta och ta emot Guds gåva genom Jesus Kristus. Låt oss göra sällskap till korset för att möta honom, renas i blodet och bli nyfrälsta varenda en.

Centrum av Guds vilja

Den här kärleken driver oss oförbehållsamt och utan krav in i centrum av Guds vilja. Och vad är Guds vilja ? *Gud vill att alla människor skall bliva frälsta och komma till kunskap om sanningen.* Det är Guds stora avsikt. Därför skall du veta: Det finns ingen som är ett "fall" — hopplöst eller gynnsammare. För honom är varje människa ett original, en unik individ och har ett värde, just av den anledningen att Gud vill att alla människor skall bli frälsta. Det står inte alla djur, inte heller att änglarna skall bli frälsta. Nej, varken den lägre eller den högre skapelsen. Han säger: Gud vill att alla *människor* skall bli frälsta. Just därför att du är människa har du ett egenvärde, ett evighetsvärde, du är ett original. Han vill ha dig i sin plan, in i sin gudomliga ordning.

Synd betyder egentligen att missa målet och komma ur banan. Genom synden har människan kommit ur den gudomliga livsbanan och förlorat målet i sikte. Nu vill Gud dra oss tillbaka till centrum, till startpunkten som är Golgata och där kan vi på nytt börja gemenskapen med honom för att nå fram till slutmålet. Vad är det? *"Edra själars frälsning."* Vill du vara med om det? Se dig nu inte som pingstvän eller maranatavän e t c utan se dig som en människa som nås; inte av partitaktik, partihänsyn eller partisinne, men som nås av frälsningens och omvändelsens budskap. Ty vad du behöver vara med om är ett radikalt förnyande möte med Frälsaren själv. Han har bekänt sig till sitt folk genom att säga: *"Var två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem".* Tror du det? Han är här för att möta med var och en. Och vi går rakt in i en ny epok, en frälsnings- och väckelseepok som betyder att många ska få nytt liv och nytt hopp, ny frimodighet, nytt liv, livsmod och ny vision för att dra vidare som pilgrimer på vägen mot den eviga staden. Vi välkomnar dig in i denna Guds förunderliga kärlek.

Vad skall vi göra

Det heter om honom: *"Han ömkade sig över folkskarorna, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna."* Vad skall vi göra med alla dessa uppgivna, trötta, resignerade och förtvivlade kristna som upplever att till och med kristendomen blir en börda ovanpå alla andra bördor. De är rädda för paragrafer och krav, för predikanter och församlingar. I stället för att uppleva förlåtelse och befrielse blir de fångar. I stället för att få nytt levnadshopp slås deras livsmod i spillror. De resignerar. Blicken är slocknad, huvudet böjt och allt präglas av förtvivlan. Till dig som har det så, kommer jag med en hälsning från himmelen. *"Trösten, trösten mitt folk, ty Herren har sett till sitt folk och berett det förlossning."* Ära vare Gud. Han vet om sitt folks synder och det elände som drabbat dem under vandringen. Därför gav han oss frälsningen i Jesus Kristus. *"Ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder..."* Hörde du det? Det finns förlåtelse, befrielse och förlossning och upprättelse. Det finns nya möjligheter bara vi släpper honom till. Han som orkar bära bördorna och ta itu med svårigheterna utan att uppgivas. Han förmår inte bara att hjälpa utan förfogar också över nyskapande, förvandlande, upprätthållande och slutfrälsande resurser.

Herren Jesus Kristus griper tag i oss med det här budskapet: "Min vän, ta emot min kärlek och låt den få smälta ditt hårda hjärta. Låt den få krossa det hårda och smälta det frusna. Då skall du se att ditt inre som är likt en öken skall bli som en lustgård där det kan börja växa och bära frukt!" Du blir mottaglig för ordets utsäde så att det kan bli en tillväxt i Anden, en tillväxt för Guds rike. Glöm vänner och fiender, etiketter och namn. Glöm tider och stunder — nu är Herren här — och det gäller det eviga livet.

Det är svårt eller omöjligt att lokalisera sjukdomen och den smärta som du försöker komma ifrån genom ett intensivt arbete, genom läsning eller andra försök att frigöras eller komma ifrån smärtan och skulden eller över ångern som ruvar över dig och förvandlar livet till en plåga. Sömntabletter, nervtabletter eller terapi kommer inte att kunna hjälpa eller befria. Men Herren ger en ny chans, en ny möjlighet! Det finns inga andra medel än Jesu renande blod som kan befria ur fridlösheten. Och de makter som människan själv inte kan tämja eller frigöra sig ifrån.

Medlidande med de svaga

Min frälsare är ingen cirkusdomptör som jagar sina offer till prestationer för andras applåder och sin egen förnöjelse eller inkomst. Han har medlidande med de svaga, med dig och mig därför att han har själv trampat den här jorden och mött detsamma som vi; furstar och väldigheter som knäckte oss, men som *han* vann seger över. Han har mött och besegrat dem alla. Därför kommer detta budskap till församlingen: *"Därför I helige bröder, I som har blivit delaktiga av en himmelsk kallelse."* Retuschera inte bilden och sudda inte ut begreppen. Hör: *"I helige bröder".* Vi har kommit till den kristna församlingen där Jesus Kristus är medelpunkten. Vet du vad som sägs om honom? Han är själv sin församlings hälsa och Frälsare. Han kan hela, befria och lösa. Han kan mätta och göra det ingen annan förmår. Ty, genom hans helighet är vi heliga.

Det handlar inte om ett adopterat eller formellt tillstånd. Den kärlek han bevisar kanaliseras genom alla dem som tror på honom. Denna försmäktande kärlek kommer över församlingen. Det är hans skälvande stämma som så kärleksfullt manar: *"O, mitt folk, idag om ni får höra hans röst må ni icke förhärda edra hjärtan."* När vi nu blivit insatt i en så priviligierad situation där han öppnat sådana möjligheter för oss är det ingenting annat att göra än att reservationslöst, utan stolthet, skrymteri, eller hyckleri öppna hjärtat,

även om det känns trångt, stängt och kallt. Han vill ha vårt hjärta för det är livets centrum. Dit vill han komma in och fylla hela tillvaron med sitt eget liv. Den erfarenheten kan vi göra idag.

Kärlekens revolution

Kärlekens revolution börjar i hjärtat och flödar ut därifrån. Maranata börjar idag! Det börjar vid korset. Det gamla ligger bakom och även om man kan gräva i det och önska att allting vore bättre eller annorlunda, vill han kasta det i glömskans hav. Där det är helt förbjudet att fiska.

Du kan få göra Josefs erfarenhet då han frestades att bli bitter, då födde han två söner som gav honom full ersättning för allt vad han tidigare förlorat. D v s för att komma vidare måste det till nytt liv. För att glömma det som är bakom måste det till nya andliga födslar, så vi inte blir fixerade av vare sig gott eller ont. Vi har erfarenheterna bakom oss, men Kristus framför oss. Då kan vi jaga mot målet och sträcka oss framåt efter det som ligger framför. Vad är det? Det är uppståndelsen från de döda. "Å", sade Paulus, "måtte jag nå dit". Han hade så bråttom att evangelisera därför att om de evangeliserade i hela världen då skulle Jesus komma och han skulle inte behöva avkläda sig kroppen utan hinna fram till uppståndelsen. Vilken vision! Vi känner att vi närmar oss helgedomens centrum — det centrala av evangelium — och uppståndelsekraften, härligheten, befrielsen och förlossningen tillhör oss i Jesus Kristus.

Inte höra Guds röst

Men: *"Idag om ni får höra hans röst..."* Tänk att det finns faktiskt människor som inte hör Guds röst. Det är inte så att Gud inte talar. Men människor har förlorat vitaliteten och blivit lomhörda och tröga till att höra. Några försöker med ord och andra med teknik för att människor skall höra. Man försöker med olika hjälpmedel att bli uppfattad. Människorna har inte förlorat ögonen men ser ändå inte.

Gud talar men människor hör inte — ibland inte ens om de är präster i Guds hus. Eli hörde inte och Samuel förstod inte. "Samuel, Samuel..." O, mina vänner: *"Idag om ni får höra.."*

Kanske är det så att du behöver förnyas i livsorganen så att du kan höra Guds röst. Och då öronen öppnats så förhärda inte hjärtat. Har du hört Guds röst så trippa inte omkring stolt och inbilla dig att allt är som förr. Spela inte pajas. Gud behöver inga hovnarrar. Kom till korset. "Idag om du får höra hans röst, så förhärda icke ditt hjärta..." Om det var så att man kunde glömma impulser och intryck man fått genom att läsa en serie, titta på en långfilm på TV... Om det var så enkel. Han säger något förfärligt. Det är ju hjärtat som förändras... *"...förhärda icke ditt hjärta."* Hjärtat kan kallna i döden eller hårdna i förstockelsen. Så småningom kommer man till en punkt när man inte längre kan ta emot Guds frälsande kärlek utan möts av den dömande kärleken, som väntar dem som i självgodhet har valt att trampa vidare på sina självvalda stigar.

Budskapet skall vidare

Gud är angelägen att hans budskap skall komma vidare. Men innan det kunde nå hedningarna, så måste Guds folk komma vidare. Det var Guds folk som skulle förmedla budskapet till dem, men det förpuppades genom gensträvighet och otro. Lyssna! Hör du och ser du honom när han står bland sina egna och genomskådar fasad och exteriör, han genomskådar fullständigt allt spel och gyckel, allt skrymteri, hyckleri och all falskhet. Nu står han där och ser med djup förtvivlan över dessa skaror som under en yta av stolthet var medfarna, sargade och resignerade. Vad säger han: *"Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till den myckna skörden."*

Det är inte bara vi som skall frälsas och lösas. Hur skall det gå med alla andra om du sitter lika oberörd, lika passiv och fastlåst som du kanske gjort under åratal. Hur skall det bli om du fortsättningsvis ser med så likgiltiga ögon på omgivningen, upplever dig oberörd inför människors nöd. Vet du vad medlidande är? För att kunna ha medlidande måste man först lida och själv känna smärta. Det är detta förtroende som Herren vill ge oss. Han leder oss in i denna smärta, in i detta lidande för att vi skall kunna var med om de smärtsamma processer som kallas förlossning som måste till för att liv skall födas in i Guds rike. Men hur skall Guds rike komma vidare om alla är lika passiva som du? Det är inte nya aktiviteter som skall till — det är ett möte med Jesus. Det är lösningen på alltsammans. Börja vid korset så att han får lyfta dig upp och bort från eget arbete, så att du kan bli delaktiggjord av hans medlidande och hans kärlek.

Missionens Herre talar och kallar, missionens Herre driver och vädjar till oss. Låt oss stå upp och gå, låt oss göra hans verk medan dagen varar. Hela vårt land, alla platser här och i andra länder väntar... Låt oss inte dröja på stegen när vi ser hur allt går mot sin upplösning och Herren Jesus kommer. Vi påskyndar hans dags tillkommelse och skaran blir fulltalig och vi evakueras tillsammans med dem vi vunnit för honom!

Midnattsropet

behöver Ditt stöd!
Postgiro 48 64 65-8

Kassettband från MRM

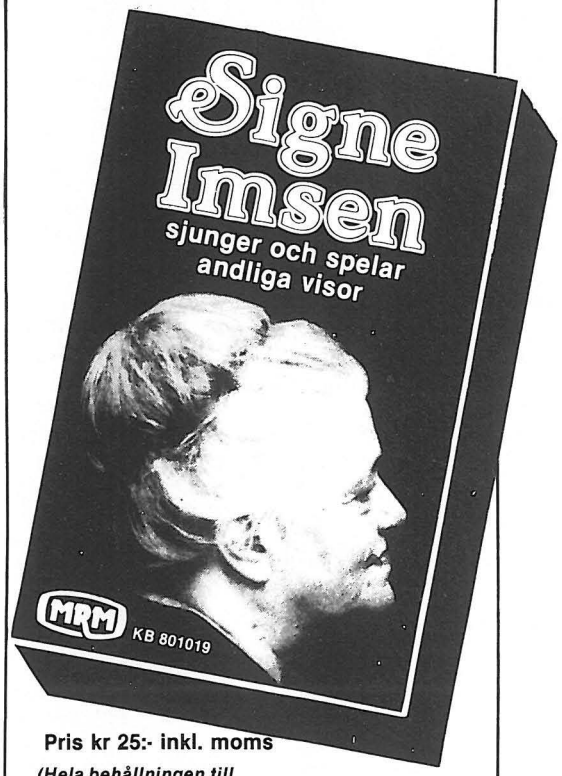
Signe Imsen

intervjuas samt sjunger och spelar andliga visor.

Signe Imsen, 80 år, är ett verkligt bevis på att den som förtröstar på Gud aldrig kommer på skam. Hon är Arne Imsens mor och för övrigt mor till inte mindre än åtta barn. På det här kassettbandet, som vi med stor glädje kan presentera, ger hon en intressant inblick i sitt innehållsrika liv.

Signe fick som predikanthustru under pingstväckelsens genombrottsår i Norge, göra många rika upplevelser i väckelsens centrum. På B-sidan finner Du hennes friska vittnesbörd.

Sångerna på A-sidan är de som var typiska och som sjöngs om och om igen i de heta väckelsemötena.

Pris kr 25:- inkl. moms

(Hela behållningen till Gamla Bro missionscenter)

Sänd mig mot postförskott ...st KB 801019

Namn: .....
Bostad: .....
Postnr: .....
Postadress: .....
Tel: .....

MRM
Box 344,
10124 Stockholm
Tel. 08-235 230

LÅT OSS FRIMODIGT...

Forts. fr. sid. 10

ting än Människosonen — "ty jag går till Fadern".

Så kom pingsten, efter långfredag, påskmorgon och himmelsfärd. Och apostlarna gick med stor frimodighet in i sina ämbeten. De predikade, människorna öppnade sina hjärtan, fick tro och hälsa. Så fortsatte den första församlingen, tills den gick i kompromiss med världen och förnekade sin kallelse.

Vi lever nu i en tid med enormt många utbud. Förutom fritidssysselsättningar, hobbies, kulturaktiviteter, filantropiska och sociala hjälporganisationer, politiska och religiösa ideologier och organisationer, har kyrkorna format ett budskap som är precis motsatsen till det ämbete Jesus hade, och som han vidare delegerade till sin församling.

Hur ska en glädjelös, sniken och död kyrka kunna predika glädjens budskap för de fattiga? Hur ska ett prästerskap, fångat i maktlystnad och högfärd, kunna predika frihet för de fångna? Hur skulle dessa folkens ledare, förblindade av välfärd, kunna predika syn för de blinda? Och hur skulle hårdhjärtade, giriga slavdrivare, kunna förmedla frihet till förtryckta?

Situationen känns igen. Den är lika i i-land och u-land. Men Jesus Kristus är densamme igår, idag så ock i evighet. Också idag står budskapet kvar till den som vill överlämna sig åt Gud och gå in under villkoren för att predika det: "Se *min tjänare* skall hava framgång." Guds folk i alla tider har fått smörjelsen att predika sann frälsning, sann befrielse. Men det är inget allmänt, katolskt budskap. Budskapet gäller de ödmjuka; de som har förkrossade hjärtan, de som är fångna och bundna. På inget vis gäller evangelium henne som tronar vid stora vatten och säger: "Jag är rik, mig fattas intet".

Låt oss frimodigt gå in i vårt ämbete; att förmedla Guds ord. Ordet som likt en hammare sönderkrossar klippor, ordet som ger stygn i hjärtan, så att människor börjar fråga: "Vad ska jag göra för att bli frälst?" Och då kommer som den ljuvliga, trösterika balsam i all vår nöd:

"Herrens, Herrens Ande är över mig, ty Herren har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de ödmjuka; han har sänt mig till att läka dem som hava ett förkrossat hjärta, till att predika frihet för de fångna och förlossning för de bundna, till att predika ett nådens år från Herren och en hämndens dag från vår Gud, en dag då han skall trösta alla sörjande, då han skall låta de sörjande i Sion få huvudprydnad i stället för aska, glädjeolja i stället för sorg, högtidskläder i stället för en bedrövad ande; och de skola kallas "rättfärdighetens terebinter", "Herrens plantering som han vill förhärliga sig med."

MAN TJÄNAR...

Forts. fr. sid. 22

rammet, blev nyfiken och åkte och hälsade på. Efter flera besök beslutade hon sig att stanna i storfamiljen. Vi träffade många som på olika sätt sammanlänkats och det är helt omöjligt att skriva om dem alla. Folk har kommit från Västindien, Holland, Malaysa, Frankrike, Norge och Schweiz. Det var en upplevelse att se hur alla dessa människor med så olika bakgrund levde tillsammans och hur sociala och intellektuella skillnader var utjämnade. Man tjänade varandra — inte bara bildigt eller i mötena, utan i högsta grad bokstavligt och praktiskt i vardagen.

De flesta av medlemmarna arbetar ute i samhället och lämnar sina pengar i en gemensam kassa. Där fanns lärare, läkare, advokater, sjuksköterskor etc. Unga arbetslösa som kommit till storfamiljen därför att de sett den som ett alternativ. De har blivit frälsta och döpta och kommit in i församlingsgemenskapen.

Bekant mönster

Barnen går i samhällets skola, men som i Sverige är barnen ett känsligt kapitel, även om myndigheterna inte tagit över i samma utsträckning som här. En av tonåringarna berättade att hon måste underställa sig kontroller då man befarade att hon var undernärd — eftersom hon bodde i storfamiljen?! Och små incidenter visar att grannarna ibland ser på dem som lite udda. Stenkastning från grannarnas barn, är ett obehagligt exempel. Givetvis är det grannar som respekterar dem, men vi kan lugnt påstå att mönstret på många sätt verkar bekant för oss.

Men med tanke på de arbetstillfällen som storfamiljen skapar för många av sina medlemmar och bygger upp egna företag borde nog samhället vara glad över de initiativ som tagits och den insats kommuniteten gör i det annars ganska krisdrabbade England.

Syskonen arbetar inte politiskt, eller rättare sagt inte partipolitiskt. För naturligtvis utövar de ett inflytande bara genom sitt sätt att vara. Men evangelium och politik hör inte ihop, anser de.

Storfamiljen har flera affärer, bagerier och två lager för storköp det ena typ hälsokost och det andra för snickerier. En stor svinfarm, massor av höns, odlingar med fruktträd och grönsaker finns i deras olika farmer. Deras pastor, Noel Stanton som är uppväxt på lantbruk bor på den ena farmen och fungerar i det praktiska som konsult för medarbetarna.

Vittnar på pubar

Några av medlemmarna är ständigt ute och vittnar på pubar, barer och diskotek. I olika städer finns mindre hus där den första kontakten görs och följs upp. Men det huvudsakliga livet har kommuniteten utanför stan i en underbart lantlig och avstressad miljö.

Alla åldrar är representerade. Där var en pigg vithårig farbror på 80 år som klippte buskarna runt farmen och glatt vinkade och hälsade på oss när vi satt ute på gården för en the-paus. Där var Betty som firade sin 60-årsdag när vi var där. Hon kom från början för att hälsa på sin dotter som bodde i gemenskapen.

Men så småningom och som ett resultat av förkunnelsen och vad hon såg i storfamiljen började hon fundera på vad efterföljelsen innebar. Tidigare hade hon varit med i statskyrkan och det blev aktuellt med dopet. Efter en tid sa hon upp sitt arbete som hon älskade och flyttade från sin fina lägenhet in i gemenskapen där hon nu bott under några år.

Levande stenar

Mötena var långa, mycket långa. Under helgen samlades alla tillsammans och pastorn predikade, förmanade eller uppmuntrade och provocerade sina medlemmar. Och det är helt givet att för att växa måste det till kriser. Och det var många som gick in i bönerummet för att tala med syskonen och få förbön. Andra gick runt i bänkarna och samtalade och bad för människor.

Levande stenar i templet var temat under en söndag. Och det var livet ett verkligt vittnesbörd om. Lovsången i mötena hade ett underlag, det fanns en bas — ett lärjungaskap som gav innehåll och resonans för vad som försigick i mötena.

Svårt att skiljas

Någon jämförelse med förhållandena i Sverige ska jag inte ge mig in på. Det är olika omständigheter som format oss — men ett är säkert: Vi har samma åstundan att bygga upp och utbreda Guds rike. Vara en stad på berget och genom vårt arbete och vårt liv visa på att frälsningen kan förvandla och förena.

Det var svårt att skiljas från människor som så påtagligt var ens syskon och som vi på kort tid lärt känna och älska.

Det är ett underbart verk Gud gjort i och genom våra syskon i Northamtpon. Ett vittnesbörd inte bara för England utan över stora delar av jorden. Sannerligen *en ny skapelse!*

MÖTENA VAR...

Forts. fr. sid. 23

ter som jag lärde känna där. För ett år sen var hon beroende av narkotika, dyrkade satan och helt nerkörd. Hon blev frälst på en båt på ett mentalsjukhus, blev helad i ett nu och fick uppleva ett regimbyte i sitt liv. När hon berättade det här för mig kunde jag inte tro henne, trodde hon varit frälst hela sitt liv. När jag sa det till henne skrattade hon och sa: — Ja det är Jesu nåd att jag lever.

Varma hälsningar

Veckorna gick fort och snart var det dags att resa hem igen. Innan vi skulle åka sjöng de en avskedssång för oss och tackade oss innerligt för besöket. De blev alla glada när vi berättade vad som händer här i Sverige, och att vi arbetar på samma sätt som de.

De hälsar alla varmt! När de vinkade av oss, tänkte jag, kanske vi aldrig mer träffar dom igen här på jorden. Men vi som står trogna Jesus här i tiden vi skall ses igen i himmelen tillsammans med JESUS!

Vill Du stödja missionsarbetet i
BRASILIEN, DOMINIKANSKA REPUBLIKEN och TUNISIEN?
Maranataförsamlingen i Stockholm förmedlar Din gåva
Postgiro 44 10 05-6

ANSLAGSTAVLAN

När? Var? Hur?

när jag kontakt med församlingar och grupper i landet. Här är en sammanställning av:

- **Radio Maranatas sändningstider**
- **Mötestider**
- **Övrig verksamhet**

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Lörd 19.30 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter)
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 44 10 05 - 6
Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30 - 8.45 • Tors 8.30 - 9.45, 20.30 - 21.00 • Fred 20.30 - 21.00 • Lörd 22.30 - 23.00 • Sönd 23.30 - 24.00
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Månd 23.00 - 24.00 • Tisd 14.00 - 15.00 • Lörd 20.30 - 21.30 • Sönd 10.30 - 11.00, 17.00 - 17.30
Postadress: Flyttblocksvägen 14, 161 70 Bromma
Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro: 48 64 65 - 8
GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
Gamla Bro servering, **Pilgrimshem** hotell, **Klara Toner** bok- och musikshop, **Studio** för närradio, **Pilgrimsboden** second-hand shop
Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)
Pilgrimstryck: Holbergsg. 108, 161 57 Bromma
Telefon: 08 - 37 49 00, 37 58 31

MALMÖ

Mötestider: Fred 19.30. Folkets Hus Nobeltorget Malmö • Sönd. 11.00 i Ekeby
Besöksadress: Truedstorp S 28. 260 51 Ekeby
Telefon: 042/77 682
Postgiro: 58 32 01 -9
Radio Maranata, 90,2 MHz: Onsd o. fred 10.00-11.00 Tisd o. torsd 19.30-20.30
Telefon: 040 - 15 77 71
Bellevuebageriet, närbutik, servering: Geijersg. 55, Malmö
Telefon: 040 - 15 77 77
Bellevuetryckeriet: Vittskövleg. 19 Malmö
Telefon: 040 - 15 77 77

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro eller Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium på Järntorgsg. 7 • Lörd 19.30 Bön på Humlegården • Sönd 11.00 på Humlegården, 18.00 Väckelsemöte på Järntorgsg.7 (Annonser: Lörd. i Nerikes Allehanda)
Postgiro: 37 50 50 - 2
Telefon: 019 - 964 72
Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro
Telefon: 019 - 11 44 19

ESKILSTUNA

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Sönd 19.30 Väckelsemöte • Västra Storgatan 3
Adress: Björkdahlsvägen 5, 633 69 Eskilstuna
Telefon: 016 - 257 40
Radio Maranata, 92,7 MHz: Månd - fred 09.00 - 10.00, Månd o. onsd 20.00 - 21.00
Postgiro: 88 88 56 - 2
Telefon: 016 - 25 740
Nytt & Begagnat, Gillbergavägen 25, Eskilstuna

LINKÖPING

Post- och besöksadresss: Jacobslund, 590 60 Ljungsbro
Postgiro: 97 21 85 -3
Telefon: 013 - 635 00

UMEÅ

Postadress: Box 238, 901 05 Umeå
Radio Maranata, 89,8 MHz: Månd 8.30 - 9.30, 20.00 - 21.00, Tors 20.00 - 21.00, Sönd 12.30 - 13.30
Telefon: 090 - 19 11 44

JÖNKÖPING

Post- och besöksadress: Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping eller Storfamiljen, Kortebovägen 49, 564 00 Bankeryd
Telefon: Park Hotell, 036 - 11 19 95. Storfamiljen, 036 - 787 49
Radio Maranata, 98,5 MHz: Månd 19.00 - 19.45, Tisd, tors, fred, sönd, 20.30 - 21.30
På turkiska: Onsd 20.30 - 21.00 • Lörd 19.00 - 20.00
Telefon: 036 - 12 12 08
Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping
Telefon: 036 - 11 19 95, 11 19 96

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bön • Torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30, Sönd 15.00 Väckelsemöten
Postgiro: 41 43 63 - 2
Radio Maranata, 94,9 MHz: Tisd o. tors 12.00 - 13.00, Onsd 22.00 - 23.00, Fred 19.30 - 20.30, Lörd 16.30 - 17.00
Telefon: 031 - 22 52 80

GÄRDSHYTTAN

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium
Post- och besöksadress: Gärdshyttans Gård, 696 02 Hammar
Postgiro: 43 29 81 - 9
Telefon: 0583 - 707 00, 707 62 (kontoret)
Pilgrimshem, Gärdshyttans Gård, 696 02 Hammar
Telefon: 0583 - 707 00

SANDVIKEN

Radio Maranata, 90 MHz: Tisd o. tors 19.00 - 20.00
Telefon: 026 - 25 28 18

OSLO

Mötestider: Tisd o. torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Väckelsemöte • Sönd 11.00 Pred, 19.00 Bön
Post- och besöksadress: Maridalsveien 323 C, Oslo, Norge
Telefon: 00947 - 222 82 80
Pilgrimshem, Maridalsveien 323 C, Oslo
Telefon: 00947 - 222 82 40

STORFAMILJEN
— *den urkristna gemenskapen*

Storfamiljen eller husförsamlingen är i högsta grad en del av den kristna församlingens inre liv. Och att den idag är så aktuell hos unga kristna speglar vilken oändlig längtan vi alla bär inom oss bort från vår tids onaturliga och splittrade tillvaro där effektivitetstänkande och materialism bestämmer takten.

Förebilden är Apg. 2. Det är alltså idealet även om vägen dit till vardags ter sig både lång och svår.

Gemenskapen grundar sig på äkta evangeliska erfarenheter: pånyttfödelse, dop, andedop och ett levande hopp om Jesu tillkommelse och en därtill hörande livsstil.

Församlingen är på väg ut ur tiden — på väg ut ur världen — på väg ut ur det avfälliga kyrkosystemet men, vågar vi säga, på väg allt närmare INDIVIDEN. Därför att storfamiljen på ett gudomligt sätt svarar mot den längtan efter kärlek och gemenskap som döljer sig i vardagens anonymitet och genom sin enkla form, ger storfamiljen möjlighet att söka upp de behövande.

I en värld där den ena halvan på den andras bekostnad roffar åt sig av råvaror, vatten, luft och energi, känns det befriande att få bryta upp och i Jesu namn gå in under försakelsens villkor. Och när frikyrkligheten i det ena ögonblicket efterlyser en mer rättvis ekonomisk världsordning och i det andra tar emot statliga miljonbelopp till nya lyxkyrkor måste det vara det sjuka samvetet som talar. Men pris ske Gud, vägen är öppen för ALLA till den gemenskap om vilken det heter i begynnelsen: Se hur de älskar varandra. Det är hög tid att vända om. Den sociala rättvisan måste börja i församlingen. Och vår Frälsare och en blödande värld väntar på den omvändelsen.

HÄR BJUDES NÅD...

Det var natt. Kolelden brann. Petrus värmde sig därinne på gården vid översteprästen Kaifas hus dit Jesus hade blivit förd och åtalad. En tjänstekvinna som på avstånd känt igen honom sade: — Har vi inte sett dig tillsammans med Jesus från Galiléen. Petrus, en människa i djup kris med sitt innersta i revolution och i kollision, hörde sig själv förneka först en gång, sedan en gång, till sist en tredje gång. Förneka sin Mästare, sin identitet, sin evighet. Petrus gick ut i natten och grät bittert. En tupp hördes gala och varje vibration av ljudet trängde djupt ned i hans väsen. Minnet från Mästarens fot, hans förutsägelse om förnekelsen, kallelsens dag från fisket, undren med människorna, maten, och elementen, uppbrottets stund i Getsemane, ja, allt mynnade ut i en bitter gråt. Hans höga bekännelse, förkunnelse kläddes av till nakna, tomma ord. Fullkomlighetens måttstock mätte en grym verklighet.
Han hade misslyckats. Jesus hade misslyckats och Gud tonade bort. Mörka moln hopades till en svart himmel.

En båt låg färdig

Men i krisens stund fanns det häpnadsväckande, en hjälpande hand och en väg klar och ohindrad tillbaka. En båt låg färdig med lagade nät. Yrkesstoltheten började resa sig i bröstet, vänner slöt upp och snart hördes förberedelser till fiske ut över Genesarets vatten. Det fiske som han en gång lämnat för att följa den Jesus som kallade: Följ mig. Den upplevelse han gjort när djupet i hans innersta människa ropade och fick svar i de djup Jesu liv och undervisning förmedlade blev nu förnekad. Inte enbart med ord, utan också i handling. Bekännelsen blev praktisk. Evighetsmänniskans rop efter Livets egen helige Ande, rättfärdighet och gudsgemenskap blev kvävd, nertystad och förträngd av självmedömkan, självanklagelse och självförverkligande.
Petrus lade ut, arbetade och slet natten igenom men utan resultat, man fick intet. Absolut intet.

Utflöde av försoning

En Petrus med sin fiskebåt - 82 hade nog blivit stämplad med en stor parti- och samfundsstämpel med orden "Avfälling" tryckt med fet trycksvärta över sitt liv. Men Jesus, livets furste, konungarnas konung, herrarnas herre har ingen stämpel utan ett utflöde av försoning, upprättelse och helande.
Efter natt kom en ny dag med morgon, ljus och ny förtvivlan. Vid Genesaretsstranden i gryningsljuset står plötsligt en Mästare, uppstånden, levande och ropar: Mina barn har ni något att äta? Ingen ton av besvikelse eller anklagan. Petrus, en människa i nöd med sitt innersta i revolution och kollision, hör sig själv bekänna. Kort, i koncentration, i klarhet, i sanning: "Nej".
Det är dag. Kolelden brinner. Petrus värmer sig därnere vid stranden. Hans innersta djup är mättat. Livsgemenskapen av evighet är upprättad tillsammans med Jesus. Först en gång, sedan en gång, och till sist en tredje bekänner han kärleken till Jesus och mottar den förnyade kallelsen till uppgift, efterföljd och tjänst i Guds rike. Djup ropar till djup. Läsare: ditt innersta djup ropar efter Jesus, befrielse, upprättelse, frälsning. Hör han ropar efter dig.

THORBJÖRN HELMNER